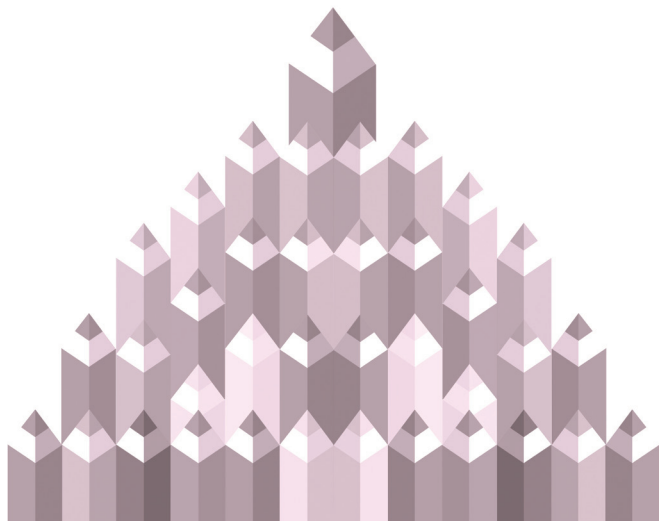

D
R
U
E
d
J

Dhonburi Rajabhat University Education *Journal*

วารสาร ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

- วัตถุประสงค์**
1. เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป
 2. เพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง

กำหนดเผยแพร่ 2 ฉบับ ต่อปี
ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน
ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม

ขอบเขต วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี รับผิดชอบตีพิมพ์บทความวิจัย และบทความวิชาการ ด้านการศึกษา ได้แก่ การศึกษาปฐมวัย สังคมศึกษา ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ทั่วไป คณิตศาสตร์ คอมพิวเตอร์ศึกษา พลศึกษา หลักสูตรและการสอน บริหารการศึกษา การวัดและประเมินผลการศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา จิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว การศึกษาพิเศษ และสาขาที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา

การพิจารณาคุณภาพบทความ บทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์จะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน และไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น ทุกบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ต้องผ่านการกลั่นกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 3 ท่าน โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความไม่ทราบชื่อผู้แต่งและผู้แต่งไม่ทราบชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ (double-blinded peer review)

สถานที่ติดต่อ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
172 ถนนอิสรภาพ เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600
โทรศัพท์ 0 2890 2292, 094 547 5459
e-mail: journal.edu@dru.ac.th
<https://so13.tci-thaijo.org/index.php/DRUEdJ/>

จัดพิมพ์ที่ บริษัท สยามจุลละมณชล จำกัด
98/28 ถนนเกตอุทัยพัฒนา ตำบลบางคูรัด อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี 11110
โทรศัพท์ 063 451 9359, 061 519 3641, 092 425 5229

ISSN 2985-0932

- บทความที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีการตรวจความถูกต้องเหมาะสมจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review) อย่างน้อย 3 ท่าน
- บทความในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี เป็นความคิดเห็นของผู้เขียน ไม่ใช่ความคิดเห็นของกองบรรณาธิการ และไม่ใช่ความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการและ/หรือของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
- กองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์ในการคัดลอก แต่ให้อ้างอิงแหล่งที่มา
- กองบรรณาธิการอาจขอให้ผู้เขียนปรับเปลี่ยนรูปแบบการเขียนและการอ้างอิงหากพบว่าต้นฉบับไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และขอสงวนสิทธิ์ในการแก้ไข และ/หรือไม่พิจารณาให้ลงตีพิมพ์ หากผู้เขียนไม่ดำเนินการตามคำแนะนำ
- ผลการพิจารณาจากกองบรรณาธิการถือเป็นที่สุด

unussernarikar

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มีจุดประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัย นำไปสู่การใช้ประโยชน์ในกลุ่มนักวิชาการ นักวิจัย และประชาชนผู้สนใจ เผยแพร่ผลงานปีละ 2 ฉบับ คือ มกราคม-มิถุนายน และ กรกฎาคม-ธันวาคม

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มุ่งเน้นการเผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัยเชิงบูรณาการแบบสหวิทยาการที่มีการค้นพบข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบตามหลักระเบียบวิธีวิจัย ทั้งนี้เพื่อให้มีการนำองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นพบไปสู่การแก้ไขปัญหา การพัฒนาทางการศึกษา หรือใช้เป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาเพื่อการตัดสินใจ กำหนดนโยบาย แนวทางการพัฒนาทางการศึกษา ให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทางสังคมได้อย่างยั่งยืนต่อไป

ขอขอบคุณ นักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา ผู้สนใจ ที่ได้นำองค์ความรู้จากวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีนี้ ไปสู่การใช้ประโยชน์ การขยายผลในแวดวงวิชาการ อย่างกว้างขวางให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการทุกท่าน ที่ได้กรุณาพิจารณาผลงานให้เป็นไปตามหลักวิชาการ โดยให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาผลงานวิชาการและงานวิจัย ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

บรรณาธิการบริหาร

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

เจ้าของ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

สำนักงานกองบรรณาธิการ

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยุวลักษณ์ เวชวิทย์ขลัง

รองศาสตราจารย์ ดร.ปนัดดา ยิ้มสกุล

ดร.พรศิริ กองนวล

บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วาสนา สังข์พุ่ม

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์

ศาสตราจารย์ ดร.บังอร เสรีรัตน์

ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์ นิลสุข

ศาสตราจารย์ ดร.พนอเนื่อง สุทัศน์ ณ อยุธยา

รองศาสตราจารย์ ดร.วิไล ตั้งจิตสมคิด

รองศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก สุขสุนัย

รองศาสตราจารย์ ดร.พัชรา พุ่มพชาติ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษมศรี อัครศรีพงศ์ธร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ลินดา นาคไพบร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เกษียณอายุราชการ

เกษียณอายุราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

เกษียณอายุราชการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

รองศาสตราจารย์ ดร.สุวดี อุปินใจ
ดร.ศรีวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์
ดร.นงรัตน์ อีสโร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัยธร วิชัยดิษฐ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณนภา โพธิ์ผลิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมิทธิ์ เจือจินดา
อาจารย์ ดร.ปรีชา ธนะวิบูลย์
อาจารย์ดวงใจ รุ่งเรือง
อาจารย์ปัทมาศ ผดุงชอบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
โรงเรียนบ้านปล่องเหล็ก
ที่ปรึกษาที่ประชุมอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
แห่งประเทศไทย
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

คณะกรรมการดำเนินงาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาที่ร้อยตรี ดร.สุชาติ คุ่มสุทธิ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วาสิณี จิรสิริ
อาจารย์ชยาภา ดารายน
อาจารย์ณัฐธิดา เขียวบ้านยาง
อาจารย์ทรงรัฐ ชุ่มดวง
อาจารย์ธีรนนท์ ธีระธนากร
อาจารย์บุญดี รุ่งเรืองมนิรัตน์
อาจารย์วิมลวรรณ ขอบเขต

ปกและรูปเล่ม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณรงค์พล เอื้อไพจิตรกุล

ฝ่ายเผยแพร่ทางอิเล็กทรอนิกส์

นางธันยมัย ถาวรวิชัยพัชญ์
นายวรวัชร เพชรคง

ฝ่ายประสานงาน

นางเมธปียา พานทอง
นายรณเกติ ชินตานนท์

ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers)

รองศาสตราจารย์ ดร.ธณวรรณ กำคำ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดวงกมล โพธิ์นาค
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธิดารัตน์ กุลฉัตรวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาสวรรค์ งามมงคลวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญญาภัทร์ นิธิศรารากุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อังคณา กรัญยาธิกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัญชญา สุขสมจิตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิภาดา ประสารทรัพย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพงศ์ บุญผดุง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อมลฉัตร โชติกิจนุสรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุขฎิ เทิดบารมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณิชา ชำนิยนต์
ดร.ปิยาภรณ์ เตชะเรืองรอง
ดร.จิตณรงค์ เขียมสำอังก์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยเซาท์อีสต์บางกอก
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
วิทยาลัยเทคโนโลยีพัฒนการราชดำเนิน

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (Dhonburi Rajabhat University Education Journal: DRUEdJ) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป และเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการดำเนินงานและการสื่อสารทางวิชาการอย่างถูกต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการตีพิมพ์ระดับนานาชาติ จึงกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ดีและจริยธรรมของการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิชาการและผลงานวิจัย ตามข้อกำหนดของ Committee on Publication Ethics (COPE) สำหรับการดำเนินงานของวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ตามบทบาทหน้าที่สำหรับบุคคล 3 กลุ่ม อันได้แก่ บรรณาธิการ (editors) ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers) และผู้นิพนธ์ (authors) โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของบรรณาธิการ (editors)

1. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณากลั่นกรอง คัดเลือก และตรวจสอบความเหมาะสมของบทความทุกบทความ เพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี โดยพิจารณาเนื้อหาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขอบเขตของวารสาร ตรวจสอบคุณภาพของบทความก่อนการตีพิมพ์
2. บรรณาธิการมีหน้าที่สรรหาและเสนอแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความให้ตรงกับศาสตร์หรือแขนงของบทความนั้น ๆ
3. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบและแก้ไขเนื้อหา การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ การอ้างอิง และรูปแบบการการตีพิมพ์ตามที่วารสารกำหนดให้ถูกต้อง
4. บรรณาธิการมีหน้าที่พิสูจน์อักษร ตรวจสอบบทความในด้านความซ้ำซ้อนหรือในด้านการคัดลอกผู้อื่น (plagiarism) หากตรวจสอบพบความซ้ำซ้อนหรือการคัดลอกผลงานของผู้อื่นในกระบวนการประเมินบทความ บรรณาธิการต้องหยุดกระบวนการประเมิน และ

ติดต่อผู้พิมพ์หลักทันทีเพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ

5. บรรณาธิการต้องใช้เหตุผลทางวิชาการในการพิจารณาบทความทุกครั้งโดยปราศจากอคติที่มีต่อบทความ และ/หรือ ผู้พิมพ์ในด้านเชื้อชาติ เพศ ศาสนา วัฒนธรรม การเมือง และ/หรือ สังกัดของผู้พิมพ์

6. บรรณาธิการต้องไม่มีผลประโยชน์ส่วนได้ส่วนเสียกับผู้พิมพ์และผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ ไม่นำบทความหรือวารสารไปใช้ประโยชน์ในเชิงธุรกิจหรือนำไปเป็นผลงานทางวิชาการของตนเอง

7. บรรณาธิการมีหน้าที่สรุปผลการประเมิน ข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความเพื่อส่งให้ผู้พิมพ์แก้ไข บรรณาธิการต้องไม่แทรกแซง เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขผลการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ รวมถึงไม่ปิดกั้นหรือแทรกแซงข้อมูลที่ใช้แลกเปลี่ยนระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ และผู้พิมพ์

8. บรรณาธิการมีหน้าที่ตรวจสอบความถูกต้องของบทความ หลังจากผู้พิมพ์ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ ของผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ หากผู้พิมพ์ไม่ได้แก้ไขตามผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ กองบรรณาธิการมีสิทธิยกเลิกบทความของผู้พิมพ์ได้ทันที

9. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลผู้พิมพ์และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง

10. บรรณาธิการต้องปฏิบัติตามกระบวนการและขั้นตอนต่าง ๆ ของวารสารอย่างเคร่งครัด

11. บรรณาธิการต้องรักษามาตรฐานของวารสาร รวมถึงพัฒนาวารสารให้มีคุณภาพ และมีความทันสมัยเสมอ

บทบาทหน้าที่ของผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความ (reviewers)

1. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความพิจารณาประเมินบทความที่ตรงตามสาขาวิชา และมีความเชี่ยวชาญในเนื้อหาของบทความนั้น

2. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องไม่แสวงหาผลประโยชน์จากผลงานทางวิชาการที่ตนเองประเมิน

3. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องพิจารณาคุณภาพของบทความวิจัย บทความวิชาการ และบทความปริทัศน์ ตามหลักทางวิชาการ และไม่ใช้ความคิดเห็นส่วนตัวพิจารณา โดยคำนึงถึงคุณภาพและจริยธรรมในการเผยแพร่เป็นสำคัญ

4. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องประเมินบทความภายในระยะเวลาประเมิน ที่กองบรรณาธิการกำหนด

5. ผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรองบทความต้องรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความ ที่พิจารณาแก่บุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง ในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความ

บทบาทหน้าที่ของผู้นิพนธ์ (authors)

1. ผู้นิพนธ์ต้องพิจารณาขอบเขตงานของตนเองว่าอยู่ในขอบเขตของวารสารหรือไม่

2. ผลงานของผู้นิพนธ์ต้องเป็นผลงานที่ไม่เคยตีพิมพ์หรือเผยแพร่ที่ไหนมาก่อน รวมถึงผลงานนั้นจะต้องไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาจากที่อื่น

3. ผู้นิพนธ์จะต้องแสดงความคิดเห็นทางวิชาการอย่างเต็มที่ภายใต้กรอบการเขียน บทความ หากเป็นบทความวิจัยจะต้องเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัย (research methodology) และหากเป็นบทความวิชาการจะต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และให้เหตุผลตามหลักทางวิชาการ

4. ผู้นิพนธ์จะต้องไม่คัดลอกผลงานของผู้อื่น (plagiarism) หรือคัดลอกผลงานของตนเอง (self-plagiarism) ในบทความ และต้องมีการอ้างอิงทุกครั้งเมื่อนำผลงานของผู้อื่น มานำเสนอหรืออ้างอิงในเนื้อหาบทความของตนเอง

5. ผู้นิพนธ์จัดทำบทความตามรูปแบบการเขียนบทความที่วารสารกำหนดให้ครบถ้วน

6. ผู้นิพนธ์ต้องจัดส่งบทความตามขั้นตอนการดำเนินงานของวารสาร

7. ผู้นิพนธ์ต้องปรับแก้บทความตามข้อเสนอแนะของผู้ประเมินบทความ และ/หรือ กองบรรณาธิการภายในระยะเวลาที่กำหนด

8. ผู้นิพนธ์ และ/หรือ ผู้ร่วมนิพนธ์ ต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณของนักวิจัยทุกประการ หากมีการฝ่าฝืน จะถือเป็นความรับผิดชอบของผู้นิพนธ์ และ/หรือ ผู้ร่วมนิพนธ์ โดยไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับกองบรรณาธิการแต่อย่างใด

สารบัญ

บทความวิจัย

- การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องชีวิตดีครอบครัวมีความสุข** 1
กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
Development of the Learning Activity Packages on the Topic
'Good Life, Happy Family' for Career Education of 6th Grade Students
กุลนิษฐ์ วงศ์แก้ว
Kullanit Wongkaew
- การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร** 17
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม
สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
The Development of English for Communication Skills Training
Kit for Matthayomseuksa 2 students, Watchanpradittharam
School Pasijaroen District, Bangkok Metropolitan Administration
ดาร์ตน พงษ์สุวรรณ
Darat Pongsuwan
- การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัย** 35
รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
Development of Information Systems for Managing
Electronic Research Databases of the Faculty of Education,
Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan
ณัฐชนน เสริมศรี
Natchanun Sermisri
รัชนาท วัฒนภาษ
Ratchanat Watanopas
อภัสรา แจ่มจำรัส
Aphatsara Jaemjamrat

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ
โดยใช้การจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง

49

Development of Computer-Assisted Instruction
on Drafting Lines for Mathayomsuksa 4 Students at
Ratwinituvarnnabhum School Using Authentic Learning

ภัทรพล พรหมมัญญ์

Phattharapol Prommun

มานิตา วันเรียน

Manita Wanrian

นิชากร ชุมประมาณ

Nichakorn Chumpraman

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ
โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ของบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ

61

Development of Academic Achievement in Word Processing
Course Using Bruner's Learning Theory for Mathayomsuksa 1
Students at Ratwinituvarnnabhum School

จิระพงศ์ ฉันทพจน์

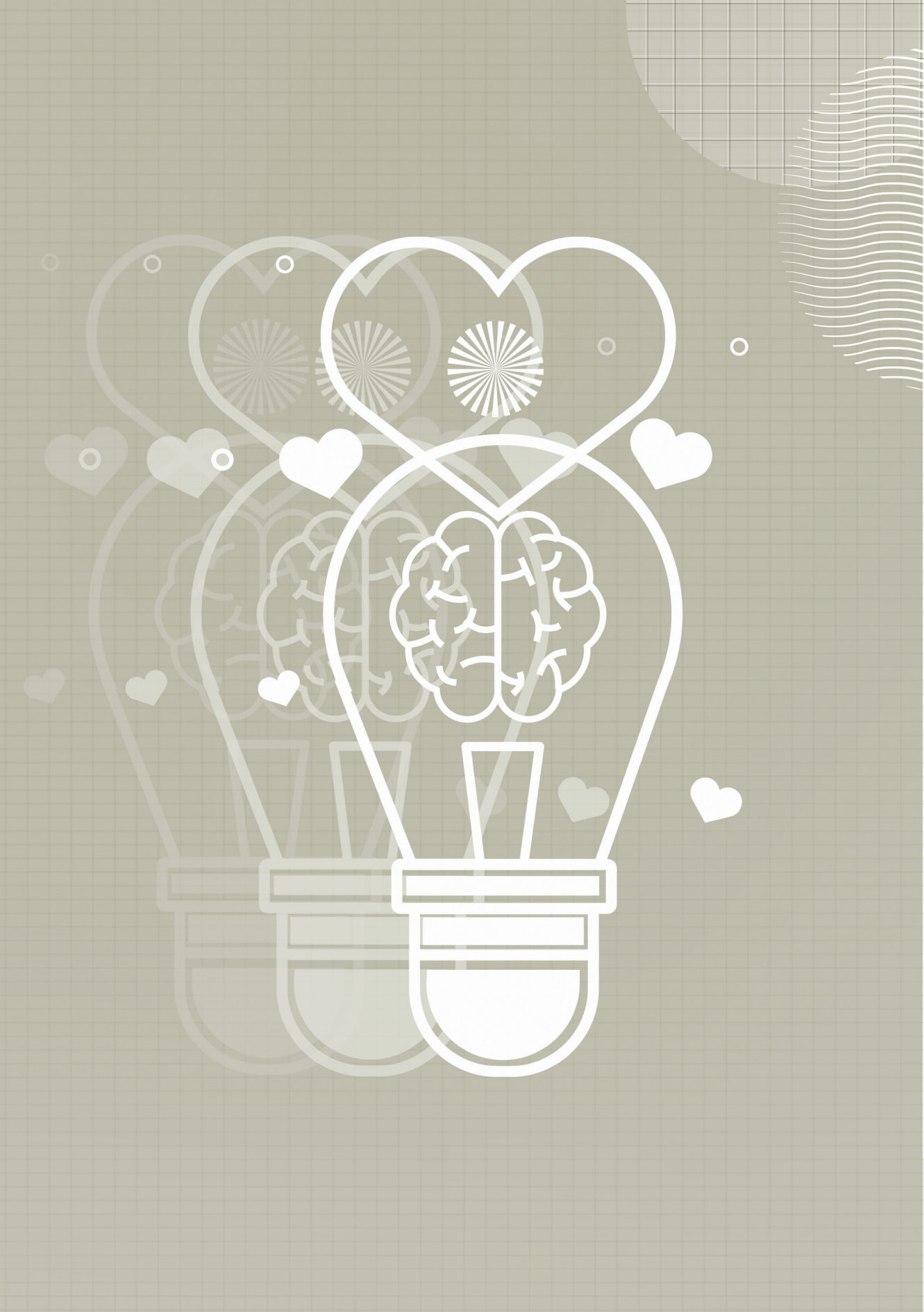
Jiraphong Chanthaphot

สุภาวดี กันตุ่ม

Supawadee Kantum

นิชากร โชติ

Nichakorn Chot

การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่องชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กุลนิษฐ์ วงศ์แก้ว¹

¹โรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม

อีเมล: kullanitwongkaew@gmail.com

วันที่รับบทความ: 10 มกราคม 2567 • วันที่แก้ไขบทความ: 26 มีนาคม 2567 • วันที่ตอบรับบทความ: 22 เมษายน 2567

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีครอบครัวมีสุขให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องชีวิตดีครอบครัวมีสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 3 ชุด 2) คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 4) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน t-test (dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ มีประสิทธิภาพโดยรวมเท่ากับ 84.98/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบก่อนเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรม ชีวิตดี การงานอาชีพ

Development of the Learning Activity Packages on the Topic 'Good Life, Happy Family' for Career Education of 6th Grade Students

Kullanit Wongkaew¹

¹Watchanpradittaram School

E-mail: kullanitwongkaew@gmail.com

Received: 10 January 2024 • Revised: 26 March 2024 • Accepted: 22 April 2024

Abstract

This study aims to: 1) Create and assess the effectiveness of Learning Activity Packages on the topic 'Good Life, Happy Family' for 6th-grade students in career education, with the goal of achieving a standard score of 80/80; 2) Compare the learning performance scores of 6th-grade students before and after using the Learning Activity Packages on the topic 'Good Life, Happy Family' in career education, with the objective of significantly improving their performance; and 3) Evaluate the level of satisfaction among students regarding their learning experience with the Learning Activity Packages on the topic 'Good Life, Happy Family' in career education. The study involved a sample group of 32 students from Class P. 6/6. The tools used for this study included: 1) Three sets of learning activity kits; 2) Instruction manuals for using the Learning Activity Packages on the topic 'Good Life, Happy Family' to improve learning performance in the subject area of career education for 6th-grade students; 3) Performance measurement tests for 'Good Life, Happy Family' before and after the activities; and 4) Questionnaires to measure student satisfaction with the 'Good Life, Happy Family' learning activities. Statistical analysis used in data analysis included mean values, percentages, standard deviations, and t-test hypothesis testing. The research findings are as follows: 1. The overall effectiveness of the 'Good Life, Happy Family' learning activity packages was found to be 84.98/84.90, which exceeds the set standard of 80/80. 2. When comparing learning performance, the post-activity test scores were significantly higher on average than the pre-activity test scores, with statistical significance at the 0.05 level. 3. The level of satisfaction among students regarding their learning experience with the 'Good Life, Happy Family' learning activity packages was found to be at the highest level.

Keywords: activity packages; good life; career

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2564) ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทย พัฒนาค้นหาให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาค้นหาทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพ รวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการพัฒนาเยาวชนเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมนักเรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย ให้มีทักษะการคิดวิเคราะห์ สร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมโลกได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) ในปัจจุบันการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ได้จัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งเป็นหลักสูตรที่มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ คือ ความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 4)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตการอาชีพมาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ และแข่งขันในสังคมไทยและสากล เห็นแนวทางในการประกอบอาชีพ รักการทำงาน และมีเจตคติที่ดีต่อการทำงาน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 1) การเรียนรู้แบบบูรณาการมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนนั้น นอกจากจะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้วยังพบว่า นักเรียนแต่ละคนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ได้ดีขึ้น รวมทั้งสามารถพัฒนาการด้านต่าง ๆ ไปพร้อมกันได้ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และด้านสติปัญญา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชลิลลดา ทิพย์วรรณ (2553, น. 94 - 100) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการปฏิบัติ ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยพัฒนาส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ มีทักษะในการปฏิบัติและสามารถนำความรู้ และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินชีวิตและครอบครัว พัฒนาแผนการจัดกิจกรรม

การเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรื่อง การปั้นเตาตามภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีประสิทธิภาพ 80/80 ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการ เรื่องการปั้นเตาตามภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรื่อง การปั้นเตาตามภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 88.42/85.55 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรื่อง การปั้นเตาตามภูมิปัญญาท้องถิ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 68

นอกจากงานการเรียนรู้หรือสถานการณ์การเรียนรู้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่กำหนดถึงสื่อที่จะเลือกใช้แล้ว สิ่งสำคัญประการต่อมาในการพิจารณาเลือกใช้สื่อการสอนคือ คุณลักษณะของสื่อ ซึ่งผู้สอนควรศึกษาคุณลักษณะของสื่อแต่ละชนิดประกอบในการเลือกสื่อการสอนด้วยคุณลักษณะของสื่อ (media attributes) หมายถึง ศักยภาพของสื่อในการแสดงออกซึ่งลักษณะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหว สี และเสียง เป็นต้น (Kemp & Dayton, 1985)

จากประโยชน์ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพ เพื่อนำมาใช้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น และเพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาการที่ครูขาดสอน หรือการสอนแทนซึ่งทำให้ครูที่จะต้องสอนแทนสามารถทำการสอนได้ตรงตามเนื้อหาวิชา และจุดประสงค์ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นแนวทางเดียวกันช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนให้ดีขึ้นโดยผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่จะนำมาสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ จากหลักสูตรของสถานศึกษาโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม 3 หน่วย คือ งานบ้าน งานเกษตร และงานช่าง เนื่องจากเป็นเรื่องที่น่าสนใจและนักเรียนสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน และสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต แต่นักเรียนยังไม่ให้ความสนใจในการเรียนเรื่องนี้เท่าที่ควร อาจเนื่องมาจากสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่มีอยู่ยังไม่สามารถสร้างความสนใจของนักเรียนได้ ทำให้นักเรียนไม่สนใจในกิจกรรมการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นความสำคัญ ค้นคว้าพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีศรีครอบครัวมีสุข โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่มีทั้งเพลง เกม และเชื่อมโยงกับกลุ่มสาระอื่น เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนและเพิ่มประสิทธิภาพสูงสุดต่อการเรียนรู้ของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุขให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุขของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนการเรียนและหลังการเรียนด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
3. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุขอยู่ในเกณฑ์ 80/80
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุข หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
3. นักเรียนมีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องชีวิตดีศรีครอบครัวมีความสุขในระดับมากขึ้นไป

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานครนักเรียนทั้งหมดจำนวน 189 คน จำนวน 6 ห้องเรียนที่ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถทางการเรียนแบบเก่ง ปานกลาง และอ่อน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/6 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร จำนวน 31 คน ซึ่งได้มาด้วยการเลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (cluster random sampling) แล้วใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากเลือกมา 1 ห้องเรียน จากจำนวน 6 ห้องเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการวิจัยและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

2.1 ชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 ชุด

2.2 คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประกอบด้วย คำชี้แจงในการใช้ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ การเตรียมสื่อการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข จำนวน 12 แผนการเรียนรู้

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ จำนวน 2 ฉบับ ก่อนเรียนและหลังเรียน

2.4 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 15 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยอธิบายคำชี้แจงทำความเข้าใจความตกลงกับนักเรียนเรื่องการเรียน เวลาเรียนและวิธีการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

3.2 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (pretest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข จำนวน 30 ข้อ เพื่อนำคะแนนที่ได้เป็นคะแนนสอนก่อนเรียน

3.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยให้นักเรียนศึกษาจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข

3.4 เมื่อนักเรียนศึกษาจบจนครบทั้ง 3 ชุด แล้วทำการทดสอบหลังเรียน (posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข

3.5 ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข

3.6 เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้วนำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในเกณฑ์ 80/80

4.2 วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข จากคะแนนสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใช้การทดสอบค่าสถิติ t-test (dependent samples) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

4.3 วิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยได้นำเอาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนแบบ บูรณาการ และการเรียนรู้แบบแบบวิธีการเรียนรู้ผ่านการลงมือทำ (active learning) ผล เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โดยผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) เท่ากับ 84.98 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) เท่ากับ 84.90 แสดงว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 84.98/84.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนด 80/80

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้		เกณฑ์การประเมิน	ผล การประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)		
กิจกรรมระหว่างเรียน	84.98		80	ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบหลังเรียน		84.90	80	ผ่านเกณฑ์

2. ผลการวิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุขของนักเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน (n = 32)

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวน (n)	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย (X)	S.D.	(D)	S.D. ของความก้าวหน้า	t	p
ก่อนเรียน	32	30	18.88	2.15	6.59	2.03	18.38*	.000
หลังเรียน	32	30	25.47	2.90				

หมายเหตุ* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D.= 0.33) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้ดังนี้ มากที่สุด คือ ข้อที่ 1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ด้วยตนเอง ($\bar{X} = 4.78$, S.D. = 0.42) รองลงมา คือ ข้อ 6 กิจกรรมในชุดกิจกรรมช่วยให้เกิดการเรียนรู้และทักษะกระบวนการ ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.46) และอันดับที่สามคือ ข้อที่ 8 รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและสวยงาม และข้อที่ 9 การทำกิจกรรมรายบุคคลช่วยให้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.54)

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข (n = 32)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาวิชาได้ด้วยตนเอง	4.78	0.42	มากที่สุด
2. จัดเรียงลำดับเนื้อหาอย่างต่อเนื่องจากง่ายไปยาก	4.66	0.55	มากที่สุด
3. เนื้อหาของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ละเอียด ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.56	0.50	มากที่สุด
4. รูปแบบของชุดกิจกรรมการเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียน ทำกิจกรรมด้วยตนเองอย่างเป็นขั้นตอน	4.53	0.62	มากที่สุด
5. รูปแบบของชุดกิจกรรมสวยงาม น่าสนใจ	4.53	0.57	มากที่สุด
6. กิจกรรมในชุดกิจกรรมช่วยให้เกิดการเรียนรู้และทักษะกระบวนการ	4.72	0.46	มากที่สุด

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข (n = 32) (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
7. ขนาดตัวอักษรและสีเส้นที่ใช้เหมาะสมกับนักเรียน	4.59	0.67	มากที่สุด
8. รูปภาพประกอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาและสวยงาม	4.69	0.47	มากที่สุด
9. การทำกิจกรรมรายบุคคลช่วยให้ทราบข้อบกพร่องของตนเอง	4.69	0.54	มากที่สุด
10. นักเรียนมีส่วนร่วมค้นคว้า วางแผน ปฏิบัติ และสรุปงาน ด้วยตนเอง	4.50	0.57	มาก
11. กิจกรรมในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการทำงาน	4.72	0.58	มากที่สุด
12. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลินในการเรียน	4.63	0.49	มากที่สุด
13. ศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แล้วนักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริง	4.50	0.62	มาก
14. ได้รับความรู้ที่ได้รับจากการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้	4.63	0.55	มากที่สุด
15. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทำให้นักเรียนเอาใจใส่ต่อการเรียนมากขึ้น	4.34	0.60	มาก
16. นักเรียนมีส่วนร่วมค้นคว้า วางแผน ปฏิบัติ และสรุปงาน ด้วยตนเอง	4.50	0.57	มาก
รวม	4.60	0.33	มากที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีข้อค้นพบที่นำมาอภิปรายผลซึ่งจำแนกออกได้ดังนี้

1. ผลจากการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 84.98/84.90 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัย มณีวรรณ หลุทัยถาวร (2560, น. 57) ได้รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง งานบ้านน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ 87.96/83.97 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 สอดคล้องกับ ริวิพัชร นิลพัฒน์ (2562, น. 75) ผลการใช้ชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง การดูแลรักษากุฏิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่าชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง การดูแลรักษากุฏิของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E1/E2 เท่ากับ 81.94/80 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับ ธัญธรรณ ดุลกลาง (2563, น. 63) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสมุทราชูร์บำรุงผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพัฒนาทักษะอาชีพ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 81.25/80.56 และสอดคล้องกับ ชัยชนะรินทร์ ทับมะเร็ง, วรพรภักดิ์ ปัตถิยา, สังวาล ดุภพิมาย, สุตาพรรณ จันครา, และพิรพล อ้อมแก้ว (2564, น. 101) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้รายวิชาการงานอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนดู่ อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ ผลการวิจัยพบว่าการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการงานอาชีพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.65/84.20 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80 ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาการพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยมีการศึกษาเอกสารหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อกำหนดหน่วยการเรียนรู้ที่จะศึกษา อีกทั้งยังได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้และค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยได้ดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน มีการวางแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และด้านสื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนแบบเดี่ยว แบบกลุ่มเล็ก และแบบภาคสนาม ก่อนนำมาใช้ทดลองสอนจริง ทำให้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80

2. จากผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนค่าเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับผลการวิจัยของมณีวรรณ หลุทัยถาวร (2560, น. 57) ได้รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง งานบ้านน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง งานบ้านน่ารู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ ฉันทยธรณ์ ดุลกลาง (2563, น. 63) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ด้านการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสมุหราชภูมัยบำรุงนักเรียนมีทักษะการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 14.44 และมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนเรียนเท่ากับ 88 ค่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 16.11 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานหลังเรียนเท่ากับ 1.05 การทดสอบค่าทีระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนเท่ากับ 4.80 ซึ่งมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ชัยชนะรินทร์ ทับมะเร็ง, วรพรภักดิ์ ปัตถัย, สังวาล ตุ๊กพิมาย, สุดาวรรณ จันครา, และพีรพล อ้อมแก้ว (2564, น. 102) ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนดู่ อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนจากการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่าหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนักเรียนได้เรียนรู้จากชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง ชีวิตดีครอบครัวมีความสุขที่สร้างขึ้นโดยมีการวางแผนในการพัฒนา และผ่านกระบวนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพอย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกเนื้อหาของเรื่องที่เรียนน่าสนใจและเป็นเรื่องใกล้ตัวที่นักเรียนมีความจำเป็นต้องรู้และต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยึดหลักการจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักเรียนและความสามารถของแต่ละบุคคล ก่อให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างความรู้ความสามารถของตนเองสู่ความสามารถในระดับกลุ่มมากขึ้น ช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้สูงขึ้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข พบว่า โดยภาพรวมนักเรียนมีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ มณีวรรณ หลุ่ยถาวร (2560, น. 57) ได้รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง งานบ้านน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง งานบ้านน่ารู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 อยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับ รวิพัชร นิลพัฒน์ (2562, น. 75) ผลการใช้ชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง การดูแลรักษาบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่องการดูแลรักษาบ้าน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ($\bar{X} = 4.17$, S.D. = 0.91) และสอดคล้องกับ ธัญธรณ์ ดุลกลาง (2563, น. 63) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสมุหราชภุฏ์บำรุง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสมุหราชภุฏ์บำรุง มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพัฒนาทักษะอาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้วิจัย มีกระบวนการสร้างและพัฒนาที่เป็นระบบ คือ มีการศึกษาหลักสูตรทฤษฎีการเรียนรู้ และการสร้างเอกสารประกอบการเรียนที่ดี จากนั้นนำเสนอที่ปรึกษาเพื่อพิจารณา ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและยังผ่านการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ และภาษาที่ใช้ นำข้อบกพร่องที่พบมาแก้ไขปรับปรุงเพื่อให้ได้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรม เรื่อง ชีวิตดี๊ครอบครัวมีความสุข กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

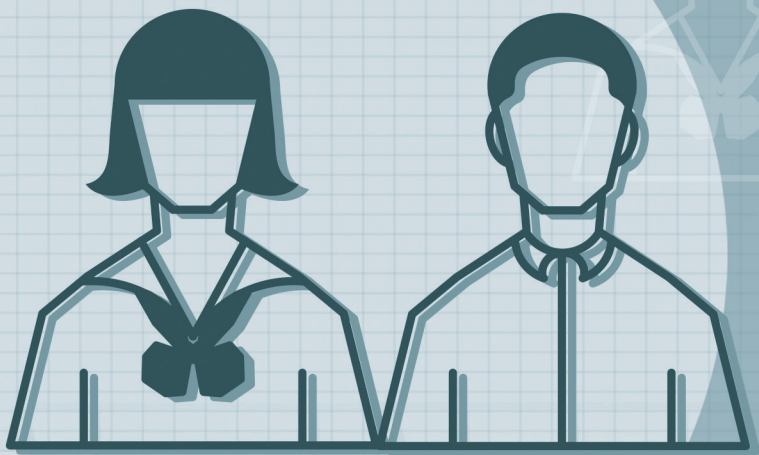
1. ควรสนับสนุนให้มีการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระอื่น ๆ ให้เพิ่มมากขึ้น และเผยแพร่ให้ครูนำไปใช้ ซึ่งจะเป็นการช่วยลดภาระของครูได้มาก และนักเรียนก็จะมีความสนใจอยากเรียนเพิ่มขึ้น
2. การจัดวางรูปแบบการใช้ภาษา การจัดภาพประกอบมีสีสันที่เหมาะสม จะมีผลทำให้บทเรียนน่าสนใจและเข้าใจง่าย
3. ครูควรชี้แจงและแนะนำวิธีการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้ และประโยชน์ที่จะได้รับ และให้นักเรียนปฏิบัติตามคำแนะนำที่ให้ไว้ในบทเรียนอย่างเคร่งครัดเพราะถ้าให้นักเรียนลงมือปฏิบัติเองในทันที นักเรียนจะไม่อ่านคำแนะนำ ครูจะต้องอธิบายก่อนที่นักเรียนจะเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
4. ครูควรเน้นย้ำเรื่องความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความอดทน และความมีระเบียบวินัย ในระหว่างที่กำลังศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองและเปรียบเทียบการเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบปกติและสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพ เพื่อจะได้ข้อสรุปในการศึกษาวิจัยมากขึ้น
2. ควรมีการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เช่น นำไปทำเป็นบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer assisted instruction, CAI) บทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย หรือแอปพลิเคชันเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและมีความทันสมัยยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ชลิลลดา ทิพย์วรรณ. (2553). **ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ทักษะกระบวนการเรื่อง การปั้นเตาตามภูมิปัญญาท้องถิ่นชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยนะรินทร์ ทับมะเริง, วรพรภักดิ์ ปัตถักย์, สักวาฬ ตุกพิมาย, สุดาวรรณ จันครา, และพีรพล อ้อมแก้ว. (2564). **ผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ รายวิชาการงานอาชีพ สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโนนตู อำเภอวังหิน จังหวัดศรีสะเกษ**. การประชุม วิชาการระดับชาติ “ราชภัฏสุราษฎร์ธานีวิจัย ครั้งที่ 16”. (น. 97 - 104). สุราษฎร์ธานี.
- ธัญธรรณ์ ดุลกลาง. (2563). **ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการพัฒนาทักษะอาชีพสำหรับ นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดสมุหราชภุทร์บำรุง**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มณีวรรณ หฤทัยถาวร. (2560). **รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงาน อาชีพและเทคโนโลยีเรื่อง งานบ้านน่ารู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. โรงเรียนบ้านรันแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3.
- รวีพัชร นิลพัฒน์. (2562). **ผลการใช้ชุดการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เรื่อง การดูแลรักษากบ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- Kemp, J.E., & Dayton, D.K. (1985). **Planning and Producing Instructional Media**. New York: Harper & Row.

การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม สำนักงานเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

ดาร์ตณี พงษ์สุวรรณ¹

¹ โรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม

อีเมล: dadadoodee@gmail.com

วันที่รับบทความ: 5 กุมภาพันธ์ 2567 • วันที่แก้ไขบทความ: 5 มีนาคม 2567 • วันที่ตอบรับบทความ: 29 มีนาคม 2567

บทคัดย่อ

การพัฒนาชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดจันทรประดิษฐาราม จำนวน 39 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ประกอบด้วย 1) คู่มือการใช้ชุดฝึกทักษะสำหรับครู จำนวน 1 เล่ม 2) ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชุด 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ จำนวน 2 ฉบับ และ 4) แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 15 ข้อ สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน ผลการศึกษาพบว่า 1. ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.78/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการทดสอบหลังเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.47 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 24.70

3. นักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.53)

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะ ความพึงพอใจ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

The Development of English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students, Watchanpradittharam School Pasijaroen District, Bangkok Metropolitan Administration

Darat Pongsuwan¹

¹ Watchanpradittharam School

E-mail: dadadoodee@gmail.com

Received: 5 February 2024 • Revised: 5 March 2024 • Accepted: 29 March 2024

Abstract

The main objectives of this study are as follows: 1) to develop the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students, aiming to meet the effectiveness index criteria of 80/80, 2) to assess the English communication skills of Matthayomseuksa 2 students before and after using the English for Communication Skills Training Kit, and 3) to evaluate the satisfaction of students on the English for Communication Skills Training Kit. The sample for this study consisted of 39 Matthayomseuksa 2 students from Wat Chanpradittharam School, selected through random sampling. The research instruments included the Teacher Manual of the English for Communication Skills Training Kit, the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 students (comprising a set of 6 booklets), the English Communication Skills Achievement Tests for Matthayomseuksa 2 (consisting of both a pretest and a posttest, with 30 questions each), and a satisfaction questionnaire for Matthayomseuksa 2 students regarding the English for Communication Skills Training Kit (containing 15 questions and a 5-point ranking scale). Statistical tools used for data analysis included percentages, means, standard deviations, and dependent t-tests. The findings of this study were as follows: 1) The effectiveness of the English for Communication Skills Training Kit

for Matthayomseuksa 2 students was determined to be 83.78/84.53. 2) The comparison of students' English communication skills between the average pretest score and the average posttest score yielded a significant difference. The mean pretest score was 16.47, while the mean posttest score increased to 24.70. The difference was statistically significant at the .01 level. 3) Students who used the English for Communication Skills Training Kit for Matthayomseuksa 2 experienced the highest level of satisfaction on average ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.53), making it quite noteworthy.

Keywords: skill training set; satisfaction; English for communication

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลของโลกที่มีความสำคัญ และมีความจำเป็นต้องใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการสื่อสารไม่ว่าด้านภาษาเขียนหรือภาษาพูด ทุก ๆ ประเทศใน ทวีปเอเชียต่างส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ประเทศไทยตระหนักใน ความสำคัญและความจำเป็นดังกล่าวจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ ปีพุทธศักราช 2433 มีการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรภาษาอังกฤษมาตามลำดับเพื่อสนอง ความจำเป็นในการใช้ภาษาในทุกระดับ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในหลักสูตร ปัจจุบันก็มุ่งให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้วยการฟัง พูด อ่าน และเขียน การเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรมอย่างถูกต้องตามหลักภาษาและ เหมาะสมกับสถานการณ์ ตลอดจนพัฒนากระบวนการคิด วิเคราะห์ กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง กระบวนการกลุ่ม กระบวนการปฏิบัติ และกระบวนการสร้างเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดี ต่อการเรียนภาษาทำให้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ สามารถนำไปใช้ ในชีวิตประจำวัน และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเป็นพื้นฐานการเรียนภาษา ระดับสูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้น ในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมไทยให้มีคุณธรรม และมีความรู้อย่างเท่าทัน ให้มีความพร้อม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรม สามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำไปสู่ สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวทางการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้มี พื้นฐานจิตใจที่ดีงาม มีจิตสาธารณะ พร้อมทั้งมีสมรรถนะ ทักษะ และความรู้พื้นฐานที่จำเป็น ในการดำรงชีวิต อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศอันยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ, 2549) ซึ่งแนวทางดังกล่าวสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการในการ พัฒนาเยาวชนของชาติเข้าสู่โลกยุคศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม รักความเป็นไทย มีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ มีทักษะด้านเทคโนโลยี สามารถ ทำงานร่วมกับผู้อื่น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) สังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิต ประจำวัน

เนื่องจากภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และ ตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและ ความร่วมมือกับประเทศต่าง ๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้ และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรมขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม

เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับธรรมชาติ และลักษณะเฉพาะของการเรียนภาษาจึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลาย ทั้งกิจกรรมฝึกทักษะภาษาและ กิจกรรมฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วยอันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต ทั้งด้านภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

จากการสำรวจสภาพความเป็นจริงและการศึกษาวิจัยพบว่าความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยยังอยู่ในระดับที่ยังไม่น่าพอใจ มาจากสาเหตุหลายประการ เมื่อพิจารณาปัจจัยเชิงสาเหตุของปัญหาแยกได้ 7 ด้าน ได้แก่ 1) นักเรียน 2) ครู 3) สื่อ 4) วิธีการสอน 5) การวัดและประเมินผล 6) หลักสูตร และ 7) นโยบาย นักเรียนชาวอิหร่านส่วนใหญ่มักจะเลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เปิดโอกาสให้มีการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีการฝึกทักษะการฟัง การพูด และบางส่วนก็จะเน้นการเรียนหลักไวยากรณ์ ดังนั้นการออกแบบหลักสูตรและเลือกใช้สื่อควรจะต้องเลือกตามความสนใจของผู้เรียน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่าการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการฝึกประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำโครงสร้างทางภาษาที่ได้เรียนมาแล้วมาใช้ในการแสดงความคิด ความรู้สึก เจตคติและความต้องการ การตั้งคำถาม กิจกรรมการแก้ปัญหา และการแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนบุคคล โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่พบเจอได้ในชีวิตประจำวันมากที่สุด เช่น กิจกรรมประจำวัน การศึกษาและการประกอบอาชีพ ด้วยการฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนให้คล่องแคล่ว (fluency) และถูกต้อง (accuracy) ตามหลักภาษาโดยอาศัยกระบวนการต่าง ๆ ของการสื่อสาร โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านคำ ประโยค สัญลักษณ์หรือเครื่องหมาย ตลอดจนการอ่านจับใจความสำคัญ และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ตลอดจนการนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้ในการเรียนและในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีหลายวิธีที่เป็นการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร เช่น การจัดการเรียนการสอนจากการปฏิบัติจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้แบบบูรณาการ การสอนแบบใช้บทบาทสมมติ การจัดการเรียนรู้แบบโครงการหรือโครงงาน

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมเพลง เกม บทเรียนการ์ตูน ภาพยนตร์การ์ตูน เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนได้มีพัฒนาการในการใช้ภาษา ในการสื่อสารในทางบวก เนื่องจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นการสอนที่มุ่งฝึกทักษะโดยใช้ทักษะสัมพันธ์ คือทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยไม่แยกหรือจัดลำดับ ขั้นตอนไว้ว่าจะเริ่มต้นด้วยทักษะใดก่อน อาจฝึกขั้นต้นด้วยทักษะการเขียนก่อนโดยใช้ภาษา ที่ผู้เรียนเคยรู้มาก่อนก็ได้ นอกจากนั้นผู้เรียนจะเรียนโดยจับคู่หรือแบ่งกลุ่ม เพื่อให้มีปฏิสัมพันธ์ มีการถาม สนทนาได้ตอบการอภิปราย การแก้ปัญหา ซึ่งเป็นเป้าหมายในการสอนภาษา เพื่อการสื่อสาร (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2540, น. 108 - 116) กระบวนการจัดการเรียนการสอน (teaching procedures) ตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (communicative approach) (สำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมีขั้นตอนหลัก 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน (warm up) ขั้นนำเสนอเนื้อหา (presentation) ขั้นการฝึก (practice) ขั้นการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสาร (production) และขั้นสรุป (wrap up) โดยการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อม ๆ กัน โดยผู้สอนจะต้องนำความรู้มาจากทฤษฎีการสอนทักษะทางภาษาแต่ละทักษะ มาประยุกต์มาใช้ในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยการทำความเข้าใจ และจัดกิจกรรม การสอนให้สอดคล้องตามแนวการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อพัฒนาทักษะดังกล่าวนี้ให้เกิดขึ้น ในตัวผู้เรียนไปพร้อม ๆ กันทุกด้าน จัดเนื้อหาสาระที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรม เน้นฝึกทักษะให้เกิดกับผู้เรียนให้ผู้เรียนได้แสดงออกและมีส่วนร่วมกิจกรรมให้มากที่สุด โดยไม่ได้ ละเลยทักษะใดทักษะหนึ่งในแต่ละคาบเรียนเพียงแต่จะเน้นทักษะใดเป็นพิเศษ จากนั้นก็สามารถ โยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ ได้โดยไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับจากการฟัง พูด อ่าน และเขียนเสมอไป มีการบูรณาการทักษะอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนจะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างคล่องแคล่วเหมาะสม และถูกต้องกับกาลเทศะได้ (วิลาสินี ศักดา, 2552)

จากสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ปัญหาที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะ สร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งเนื้อหา ในแต่ละบทเรียนจะเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถพบได้ในชีวิตจริง เช่น การทักทาย การแนะนำตนเอง การแนะนำผู้อื่น การขอร้องหรือออกคำสั่ง การเดินทาง ท่องเที่ยว การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว หรือการถามทางและบอกทาง อาหารและเครื่องดื่ม ที่ชอบ การประกอบอาหาร การดูแลสุขภาพ ตลอดจนเรื่องการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งใน แต่ละชุดฝึกทักษะนักเรียนจะได้รับการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน โดยจะได้รับการฝึกทักษะการอ่านจากการอ่านคำ สำนวนหรือประโยค บทสนทนาจากเรื่องราว

ใกล้ตัวที่ถ่ายทอดผ่านตัวการ์ตูน พร้อมทั้งฝึกทักษะการฟังจากเพลงและเสียงสนทนาประกอบเรื่องราว ส่วนของทักษะการพูด นักเรียนจะได้ฝึกประสบการณ์การพูดเพื่อสื่อสารโต้ตอบในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันต่าง ๆ ด้วยการพูดแสดงบทบาทสมมติจากเรื่องที่ได้อ่านและพูดเพื่อนำเสนอผลงาน และการฝึกทักษะการเขียนจะมีทั้งการฝึกเขียนคำศัพท์ เขียนประโยค เขียนตอบคำถามและเขียนแสดงความคิดเห็นหรือความรู้สึกส่วนบุคคล ตลอดจนการเขียนแสดงข้อมูลในรูปแบบตารางและกราฟ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เน้นการปฏิบัติจริง เนื้อหาที่นำมาจัดทำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในครั้งนี้จึงมีลักษณะการบูรณาการกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นตามความเหมาะสมของเนื้อหา เช่น สังคมศึกษา คณิตศาสตร์ ศิลปะ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น และการฝึกทักษะในครั้งนี้เน้นการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของนักเรียน ให้เกิดความคล่องแคล่ว แต่ก็ไม่ได้ละเลยความถูกต้องทางหลักการใช้ภาษาเสียทีเดียว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเครียด จึงได้มีนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการเล่นเกมคำศัพท์และฟังเพลง ในการศึกษาในครั้งนี้นอกจากจะเป็นการสร้างสื่อในการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้สูงขึ้นแล้ว ผู้วิจัยยังมุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตจริงของผู้เรียนให้สามารถนำความรู้ที่ได้เรียนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 ของโรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม จำนวน 3 ห้อง มีจำนวนทั้งหมด 109 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2565 โรงเรียนวัดจันทร์ประดิษฐาราม ซึ่งได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (cluster random sampling) โดยเลือกห้องเรียนมาจำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งเป็นห้องเรียนที่มีการจัดห้องเรียนแบบคละความสามารถที่มีทั้งเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ซึ่งห้องเรียนที่เลือกมาศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3 จำนวน 39 คน

2. เครื่องมือที่ใช้การวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 18 แผน

2.2 ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 เล่ม

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2.4 แบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 จัดเตรียมแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อและแหล่งเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติในแต่ละชั่วโมงตามวัตถุประสงค์ของการศึกษา

3.2 ชี้แจงวิธีดำเนินการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการจัดการเรียนรู้แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แต่ละชุดใช้เวลา 3 ชั่วโมง ซึ่งประกอบด้วยสาระความรู้ กิจกรรมในชุดกิจกรรมและแบบทดสอบ ผู้เรียนจะต้องเรียนเนื้อหาให้เข้าใจ แล้วจึงทำกิจกรรมในภาคปฏิบัติและแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อประเมินผลการเรียนในแต่ละเรื่อง โดยกำหนดให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติทีละเรื่องตามลำดับจนครบทั้ง 6 ชุด

3.3 ทำการทดสอบก่อนเรียนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนทดสอบก่อนเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

3.4 นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามกำหนดการสอนที่จัดทำไว้ ขณะที่ผู้เรียนทำกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หากไม่เข้าใจในขั้นตอนการฝึกปฏิบัติผู้เรียนสามารถถามผู้สอนได้ ครูผู้สอนจะสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนว่าสงสัยหรือไม่เข้าใจอย่างไร ผู้เรียนให้ความสนใจในการเรียนและการปฏิบัติงานมากขึ้นเพียงใด แล้วจดบันทึกพฤติกรรมของผู้เรียน

3.5 เมื่อจัดการเรียนการสอนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ครบทั้ง 6 ชุด แล้วผู้สอนทำการทดสอบหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง นำมาตรวจให้คะแนนและบันทึกเป็นคะแนนทดสอบหลังเรียนรู้อย่างไร นำผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ค่าประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ได้ค่าประสิทธิภาพ 83.73/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ (ตารางที่ 1) และสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มทดลอง	ประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ		เกณฑ์การประเมิน	ผลการประเมิน
	ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)		
กิจกรรมระหว่างเรียน	83.73		80	ผ่านเกณฑ์
แบบทดสอบหลังเรียน		84.53	80	ผ่านเกณฑ์

4.2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 14.28$, S.D. = 2.28) และคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 25.36$, S.D. = 2.08) ซึ่งจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($t = 58.70^{**}$, S.D. = 1.18) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน แสดงว่าชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน	39	30	14.28	2.28	58.70	0.000
หลังเรียน	39	30	25.36	2.08		

4.3 ผลการสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 14 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 1 ชุดฝึกทักษะทำให้ฉันชอบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากขึ้น ($\bar{X} = 4.85$, S.D. = 0.49) รองลงมา คือ ข้อ 6 ฉันมีความสุขกับการทำกิจกรรมในชุดฝึกทักษะ ($\bar{X} = 4.77$, S.D. = 0.43) และอันดับที่ 3 คือ ข้อ 11 ชุดฝึกทักษะเปิดโอกาสให้ฉันได้ฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนในแต่ละชุดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.51)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

จากการสร้างและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการศึกษาตามวัตถุประสงค์ สรุปผลได้ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ซึ่งสามารถสร้างและนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ โดยชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้วยการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.73/84.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการศึกษา พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.28 และค่าเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.36 ซึ่งจากค่าเฉลี่ยจะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการสำรวจความพึงพอใจของผู้เรียนหลังเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาผลการทดลองใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีประสิทธิภาพ 83.73/84.53 ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้มีการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์ผู้เรียน และศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งวางแผนการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะ นอกจากนี้ยังได้นำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไปปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ภาษา

รูปแบบการพิมพ์และความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วชุดฝึกทักษะที่ได้รับ การตรวจสอบแล้วไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญก่อนนำไปทดลองใช้กับผู้เรียน ผู้วิจัยยังได้ออกแบบชุดฝึกทักษะโดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา ความเหมาะสมของ กิจกรรม เวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ก่อนนำไป ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นอกจากนี้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากเนื้อหาที่นักเรียนสามารถพบได้ในชีวิตจริง และ เป็นเรื่องที่เด็กวัยรุ่นสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับวิธีการสร้างชุดฝึกทักษะที่ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2532) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการหาประสิทธิภาพของชุดฝึกทักษะไว้ดังนี้ ชุดฝึกทักษะที่ดีต้องมีประสิทธิภาพ ก่อนนำไปเป็นสื่อการเรียนการสอน ดังนั้น จึงต้องมีการทดลองใช้ เพื่อหาข้อบกพร่องหรือปัญหา ที่เกิดขึ้นแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น ทำให้มั่นใจว่าชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมานั้นมีประสิทธิภาพ เพราะชุดฝึกทักษะที่สร้างขึ้นได้ผ่านการทดลองใช้กับผู้เรียนและได้รับการปรับปรุงแก้ไขหลายครั้ง ทั้งด้านกิจกรรมการเรียนรู้ ระยะเวลาที่ใช้ ดังนั้นจึงทำให้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้ ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน นอกจากนี้การเลือกเนื้อหาให้เชื่อมโยงกับชีวิตจริงของนักเรียน หรือเป็นเรื่องใกล้ตัวที่สุด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ถูกต้อง อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้เรียน เกิดความกระตือรือร้นในการปฏิบัติกิจกรรมได้จริง ผลการทดลองครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษา ของ สุธิมาศ นะรินรัมย์ (2555, น. 105 - 108) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษา ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากการศึกษาค้นคว้าเพื่อ การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ ชั้นประถม ะถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพ 82.65/81.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมใจ ยาป่าคาย (2557, น. 70 - 74) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางวุ่น โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยมีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางวุ่น จำนวน 26 คน ผลการวิจัยพบว่า ชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 ส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 82.53 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2) ชุดกิจกรรม ภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.53/84.62 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับ วรณพวรรณ เลิศวัตรกานต์ (2556, น. 55 - 65) ได้ศึกษาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารีวิทยา ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและพูด มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ (E1/E2) 90.27/94.95

2. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 25.36 คิดเป็นร้อยละ 84.53 สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14.28 คิดเป็นร้อยละ 47.61 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างให้สูงขึ้นได้ที่เป็นเช่นนี้เพราะได้มีการนำชุดกิจกรรมไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของการใช้ภาษา และการจัดรูปแบบการพิมพ์ รวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ได้มีการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อสอบกับจุดประสงค์ของการทดสอบ และหาความยากง่าย และได้มีการปรับปรุงจนได้ประสิทธิภาพ จึงทำให้นักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุธิมาศ นะรินรัมย์ (2555, น. 105 - 108) ได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 60.18 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมติ หลังเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับผลการวิจัยของ อัญชลี โพธิ์เทนชัย (2556, น. 60 - 90) ได้ทำการศึกษา เรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมติ ผลปรากฏว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ฝึกฝนทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมากขึ้น ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เนื้อหามีความยากง่ายเหมาะสมกับผู้เรียน ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีรูปภาพการ์ตูนสีสันสดใสประกอบเรื่องราวที่สอดคล้องกับบทเรียนในแต่ละชุดกิจกรรม มีเนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับวัย มีคำสั่งที่อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจน จากการสำรวจระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่ใช้ชุดฝึกทักษะพบว่า ผู้เรียน

มีความรู้สึกที่ดีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ นักเรียนรู้สึกว่าได้ได้รับความรู้จากการใช้ชุดฝึกทักษะแล้วทำให้นักเรียนชอบการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น แสดงว่านักเรียนมีความสุขกับการได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่จัดให้ รองลงมาคือชุดฝึกทักษะเปิดโอกาสให้ฉันได้ฝึกทักษะการฟังการพูด การอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วนในแต่ละชุดกิจกรรม และนักเรียนภูมิใจกับผลงานของตนเองในชุดฝึกทักษะ และนักเรียนตระหนักว่าสามารถนำความรู้ที่ได้จากชุดฝึกทักษะไปใช้ในการเรียนวิชาอื่นได้ แสดงให้เห็นว่านักเรียนชอบทำกิจกรรมที่ได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมและนักเรียนรู้สึกดีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมและตระหนักเห็นคุณค่าของสิ่งที่ได้เรียนรู้จากชุดฝึกทักษะ ซึ่งสอดคล้องกับ สุพรรณาทิพย์เที่ยงแท้ (2557, น. 67 - 74) ได้ใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผลการวิจัยพบว่า เมื่อใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแล้วทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ด้านใฝ่เรียนรู้ และรักความเป็นไทย รักท้องถิ่น อยู่ในระดับดี และผลการศึกษาทัศนคติของนักเรียนมีความคิดเห็นต่อแบบฝึกทักษะการเขียน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า 1) ด้านบรรยากาศการเรียนรู้ บรรยากาศในการเรียนสนุกสนาน 2) ด้านกิจกรรมการเรียนรู้ มีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรม 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ นักเรียนได้สัมผัสสื่ออย่างใกล้ชิด สื่อการเรียนรู้ มีเพียงพอแก่นักเรียน และสื่อมีความเหมาะสมในการจัดกิจกรรม และ 4) ด้านประโยชน์ของแบบฝึกนักเรียนสามารถนำเนื้อหาที่เรียนไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ นักเรียนมีความสามารถในการเขียนได้ดีขึ้น และมีความเข้าใจในคำศัพท์มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ ลดาวัลย์ศรีประดิษฐ์ (2556, น. 84-90) ได้วิจัยเกี่ยวกับการสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง “My Village” โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนชัย ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ผลปรากฏว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นสื่อที่เหมาะสมสำหรับการนำไปใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งผู้เรียนและผู้สอน ครูผู้สอนควรจะดูแลและคอยให้คำแนะนำในบางกิจกรรม เนื่องจากกิจกรรมทุกกิจกรรมมีคำสั่งเป็นภาษาอังกฤษ ผู้เรียนที่เรียนรู้จำเป็นต้องความช่วยเหลือ แต่ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลองอ่านด้วยตนเองก่อน ถ้าไม่สามารถอ่านได้จึงช่วยแปลคำสั่งให้ผู้เรียน ครูควรกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด พูด และทำกิจกรรม และคอยควบคุมเวลาให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ทันเวลาที่กำหนด

3. ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียน ครูไม่ควรจะคาดหวังในผลงานของผู้เรียนมากจนเกินไป แต่ควรให้กำลังใจและชี้แนะแนวทางให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดกำลังใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้และปฏิบัติกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป

4. ก่อนนำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ ผู้สอนควรจะศึกษาคู่มือการใช้ ตลอดจนขั้นตอนการสอนให้ละเอียด เตรียมอุปกรณ์ที่ระบุไว้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ให้พร้อม เพื่อให้สามารถจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปอย่างราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่กำหนดเพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุดแก่ผู้เรียน

5. ในระหว่างการนำชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ไปใช้ ครูผู้สอนควรปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้และแบบฝึกเสมอ โดยจดบันทึกผลสำเร็จและปัญหาที่พบในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง

6. สำหรับนักเรียนที่ทำกิจกรรมแต่ละชุดไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ครูผู้สอนควรให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แก้ไขโดยการทำซ้ำอีกครั้งก่อนที่จะไปทำกิจกรรมในใบงานถัดไป

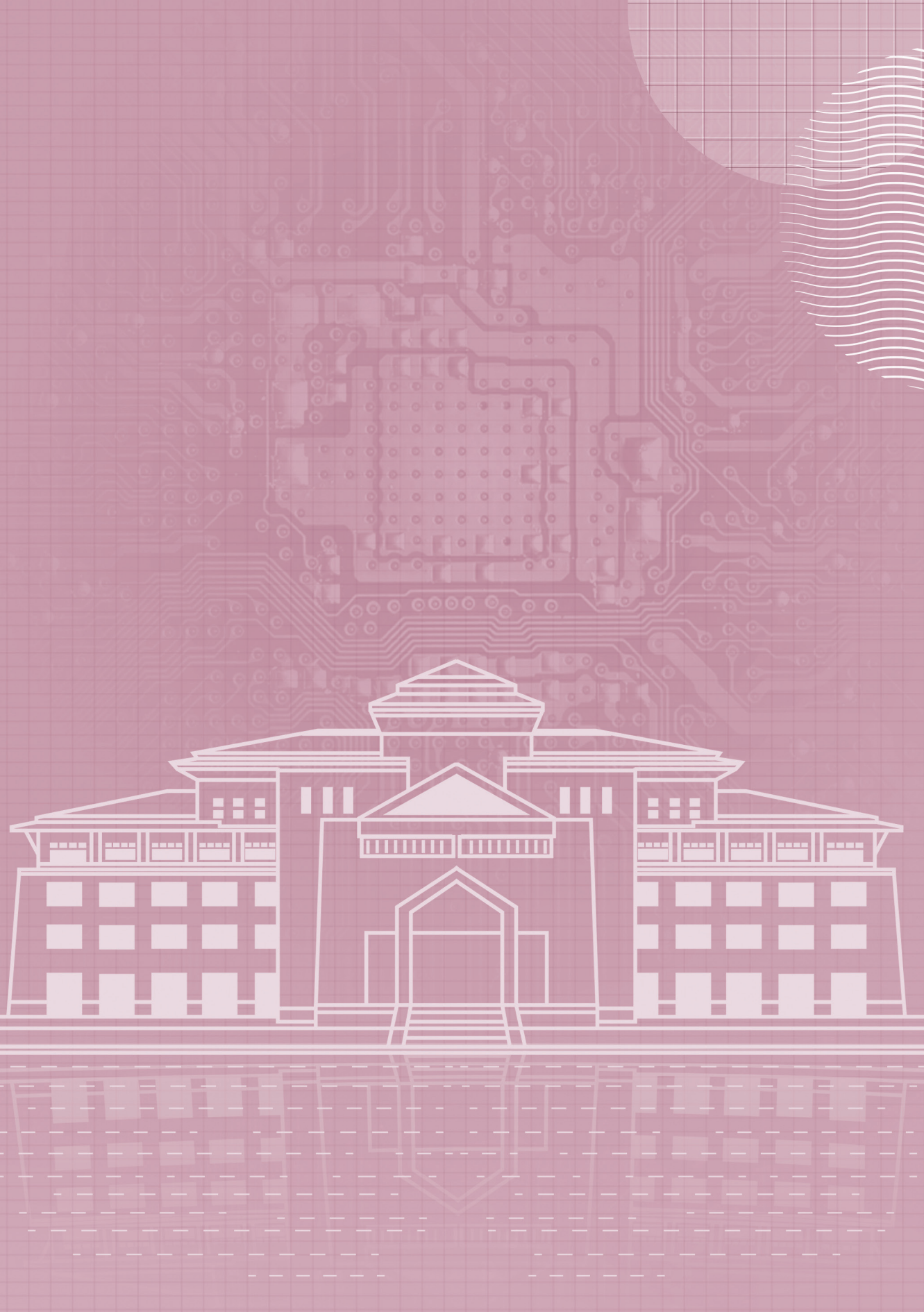
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาการสร้างชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ หรือในหน่วยการเรียนรู้อื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการปฏิบัติครบทุกหน่วยการเรียนรู้

2. ควรผลิตสื่อชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบสื่อผสม ออนไลน์ เพื่อให้นักเรียนสามารถทบทวนได้ตลอดเวลาในหน่วยอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). นโยบายและแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กศยา แสงเดช. (2545). คู่มือการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: แม็คจำกัด.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2532). “หน่วยที่ 14 ชุดการสอนระดับประถมศึกษา” เอกสารการสอนชุดสื่อการสอน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8 - 15. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ลดาวลีย์ ศรีประดิษฐ์. (2556). การสร้างชุดกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่อง My Village โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนชัย ตำบลสะเอียบ อำเภอสอง จังหวัดแพร่. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารวิทยา. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิลาสินี ศักดา. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบบูรณาการทักษะสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเลย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย
- สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2549). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554). กรุงเทพมหานคร: สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สมใจ ยาป่าคาย. (2555). การพัฒนาชุดกิจกรรมภาษาอังกฤษ เรื่อง Lifestyle สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านปางวุ่น โดยใช้ทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- สุธิมาศ นะรินรัมย์. (2555). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทบาทสมมุติชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้. (2557). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อัญชลี โพธิ์เทนชัย. (2556). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษและความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้บทบาทสมมุติ. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัย รูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ

ณัฐชนัน เสริมศรี^{1*}

รัชนากร วัฒนโนภาษ¹

อภิสร่า แจ่มจำรัส¹

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

*อีเมล: natchanun.s@dru.ac.th

วันที่รับบทความ: 18 มีนาคม 2567 • วันที่แก้ไขบทความ: 21 พฤษภาคม 2567 • วันที่ตอบรับบทความ: 12 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเลือกแบบเจาะจง โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 1) อาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา จำนวน 5 คน 2) อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ จำนวน 5 คน 3) นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาชั้นปี 4 จำนวน 10 คน 4) นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ชั้นปี 4 จำนวน 39 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ และแบบสอบถามประสิทธิภาพการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ พบว่า ประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีประสิทธิภาพในการใช้งานด้านความสามารถ

ในการทำงานของระบบ (functional test) อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมา คือด้านผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรม (result test) ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และลำดับสุดท้ายคือด้านความปลอดภัย (security test) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

คำสำคัญ: การพัฒนาระบบสารสนเทศ การจัดการฐานข้อมูล งานวิจัย

Development of Information Systems for Managing Electronic Research Databases of the Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan

Natchanun Sermsri^{1*}
Ratchanat Watanopas¹
Aphatsara Jaemjamrat¹

¹Computer Education Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

*E-mail: natchanun.s@dru.ac.th

Received: 18 March 2024 • Revised: 21 May 2024 • Accepted: 12 June 2024

Abstract

The objectives of this research are 1) to develop an information system for managing electronic research databases of the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan, and 2) to study the efficiency of using the information system for managing electronic research databases of the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan. The sample group for this study was selected purposively and consisted of 1) 5 lecturers from the Computer Education program, 2) 5 lecturers from the Early Childhood Education program, 3) 10 fourth-year students from the Computer Education program, and 4) 39 fourth-year students from the Early Childhood Education program in the second semester of the academic year 2023. The research instruments employed in the study included the information system for managing electronic research databases of the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan, and a questionnaire to evaluate the efficiency of the information system for managing electronic research databases for the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan. Data were analyzed using percentage, mean, and standard deviation. The research findings indicated that: 1) the overall efficiency of the information system for managing electronic research databases of the Faculty of Education at Dhonburi Rajabhat University, Samut Prakan was good, with the highest efficiency in the functional test (mean = 4.25, S.D. = 0.77), followed by the result test (mean = 4.19, S.D. = 0.75), and the security test (mean = 3.96, S.D. = 0.95).

Keywords: information system development; database management; research

ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และเป้าหมายการพัฒนาประเทศข้างต้น จึงจำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศระยะยาวที่จะทำให้ประเทศไทยมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงจากปัจจัยภายในและภายนอกประเทศในทุกมิติทุกรูปแบบและทุกระดับ ภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการของประเทศได้รับการพัฒนาระดับไปสู่การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม และพัฒนาเทคโนโลยีที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจใหม่ที่จะสร้างและเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ เพื่อยกระดับฐานรายได้ของประชาชนในภาพรวมและกระจายผลประโยชน์ไปสู่ภาคส่วนต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม คนไทยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดีเก่ง มีวินัย คำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวม และมีศักยภาพในการคิดวิเคราะห์ สามารถ “รู้ รับ ปรับใช้” เทคโนโลยีใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง สามารถเข้าถึงบริการพื้นฐาน ระบบสวัสดิการ และกระบวนการยุติธรรมได้อย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology, ICT) เข้ามามีบทบาทในการดำเนินการแทบทุกกระบวนการ โดยมีส่วนช่วยในการจัดการ การดำเนินธุรกิจ ธุรกิจต่าง ๆ และอำนวยความสะดวกได้อย่างรวดเร็ว ทันสมัย ทันเวลา รวมถึงความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศที่รวดเร็ว ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างพื้นฐานและมีบทบาทสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม และวัฒนธรรมของทุกประเทศ เมื่อโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารจากทุกมุมโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วสอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จึงเป็นส่วนหนึ่งในการส่งเสริมให้ประชาชนรับรู้และเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายและการบริหารงานของภาครัฐมากขึ้น ระบบราชการในปัจจุบันจึงจำเป็นต้องพัฒนาวิธีการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศที่เกิดขึ้นตลอดเวลา (แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2558)

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรีได้เปิดสอนในระดับอุดมศึกษาประกอบไปด้วย คณะวิทยาการจัดการ คณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ และคณะครุศาสตร์ ซึ่งในหลักสูตรของคณะครุศาสตร์มุ่งเน้นการพัฒนบัณฑิตที่มีคุณภาพ และสามารถปฏิบัติงานได้จริง

โดยมีทั้งความรู้ที่ได้จากการเรียนการสอนในระบบการศึกษาภายใน และประสบการณ์จริงจากการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจากสถานศึกษาภายนอก ระหว่างการฝึกประสบการณ์วิชาชีพจะมีการทำวิจัยเป็นหนึ่งรายวิชาที่สำคัญของนักศึกษาทุกคนที่จะทำให้นักศึกษาร่างงานวิจัยเป็นของตนเอง จากการเก็บรวบรวมงานวิจัยที่ผ่านมาได้พบปัญหาที่เกิดขึ้นคือในการจัดเก็บงานวิจัยยังเป็นการจัดเก็บในรูปแบบเล่มงานวิจัยอยู่ ซึ่งมีปัญหาเรื่องพื้นที่การจัดเก็บงานวิจัยและค่าใช้จ่ายในการทำเล่มวิจัย ในบางครั้งเวลาที่ต้องการจะดูศึกษาข้อมูลรายละเอียดงานเล่มวิจัยต้องใช้เวลาานเพื่อหางานวิจัยที่ต้องการ และในบางครั้งหลังจากที่มีผู้ยืมเล่มงานวิจัยไปแล้วก็ไม่ได้เอามาคืน จึงทำให้งานวิจัยบางเล่มหายไป

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาระบบงานวิจัยของคณะครุศาสตร์ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น และนำมาใช้ในการจัดเก็บผลงานวิจัยของคณะครุศาสตร์ โดยพัฒนากระบวนการทำงาน จากเดิมที่จัดเก็บเล่มวิจัยในรูปแบบกระดาษ ไปเป็นการทำงานด้วยระบบคอมพิวเตอร์ จัดเก็บเอกสารให้อยู่ในรูปแบบของไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการค้นหางานวิจัยและนำเสนอผลงานวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
2. เพื่อทดสอบประสิทธิภาพการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ

สมมติฐานการวิจัย

ประสิทธิภาพการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ อยู่ในเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ อาจารย์และนักศึกษาในคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเจาะจง โดยจำแนกกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และนักศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ออกเป็น

1. อาจารย์สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา จำนวน 5 คน
2. อาจารย์สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย จำนวน 5 คน
3. นักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษาชั้นปีที่ 4 จำนวน 10 คน
4. นักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยชั้นปีที่ 4 จำนวน 39 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและคุณภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ โดยแบ่งระบบย่อยออกเป็น 4 ส่วน (ตามองค์ประกอบของระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ) ได้แก่ 1) การนำข้อมูลเข้า (input) 2) การประมวลผล (process) 3) ส่วนการแสดงผล (output) และ 4) ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาระบบ ดังนี้

ด้านฮาร์ดแวร์ (hardware)

- เครื่องแม่ข่าย (server)
- คอมพิวเตอร์ หน่วยประมวลผลกลาง CPU Dual Core ขึ้นไป
- หน่วยความจำหลักอย่างน้อย 4 GB ขึ้นไป
- พื้นที่เก็บข้อมูลฮาร์ดดิสก์อย่างน้อยขนาด 500 GB ขึ้นไป

- เครื่องลูกข่าย (client)
- คอมพิวเตอร์ หน่วยประมวลผลกลาง 1.6 GHz ขึ้นไป
- หน่วยความจำหลักอย่างน้อยขนาด 512 GB ขึ้นไป
- พื้นที่เก็บข้อมูลฮาร์ดดิสก์อย่างน้อยขนาด 50 GB ขึ้นไป

ด้านซอฟต์แวร์ (software)

- ฐานข้อมูลที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือ ไมเอสคิวเอล เวอร์ชัน 2.10.3 (MySQL 2.10.3)
- โปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนา คือ Visual Studio Code
- ภาษาที่ใช้ในการพัฒนาคือ พีเอชพี (PHP) เวอร์ชัน 7.0
- โปรแกรมที่ใช้ในการจำลองพื้นที่สำหรับการรันผลงานเว็บไซต์ คือ XAMPP v.3.3.0
- รองรับระบบปฏิบัติการ วินโดวส์ 11 (Windows 11)

2. แบบสอบถามประสิทธิภาพการใช้งานระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิภาพในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกคำตอบตามระดับประสิทธิภาพของการใช้งานระบบ (ตารางที่ 1) มี 5 ด้านตามแนวคิดแบล็กบ็อกซ์ เทสติ้ง (black box testing) (Shelly, 2006) ดังนี้

1. ด้านความต้องการใช้งานของระบบ (function requirement testing)
2. ด้านความสามารถในการทำงานของระบบ (functional test)
3. ด้านความสามารถในการใช้งานของโปรแกรม (usability test)
4. ด้านผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรม (result test)
5. ด้านความปลอดภัย (security test)

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนของการประเมิน

ระดับเกณฑ์การให้คะแนน		ความหมาย
เชิงคุณภาพ	เชิงปริมาณ	
มากที่สุด	5	ระบบที่พัฒนามีประสิทธิภาพมากที่สุด
มาก	4	ระบบที่พัฒนามีประสิทธิภาพมาก
ปานกลาง	3	ระบบที่พัฒนามีประสิทธิภาพปานกลาง
น้อย	2	ระบบที่พัฒนามีประสิทธิภาพน้อย
น้อยที่สุด	1	ระบบที่พัฒนามีประสิทธิภาพน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับการพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้ตอบ สามารถตอบได้อย่างอิสระ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากกรณีศึกษา โดยจากการสอบถามประสิทธิภาพเกี่ยวกับการใช้ระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยด้วยแบบสอบถามประสิทธิภาพการใช้งานระบบรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ โดยมีรายละเอียดดังนี้

- 1) อาจารย์และนักศึกษาทำการทดลองใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ
- 2) ผู้วิจัยทำการสอบถามประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลหาประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

ธนบุรี สมุทรปราการ อยู่ในเกณฑ์ระดับดีขึ้นไป โดยการคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ช่วงคะแนน 4.51-5.00	อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมาก
ช่วงคะแนน 3.51-4.50	อยู่ในเกณฑ์ระดับดี
ช่วงคะแนน 2.51-3.50	อยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง
ช่วงคะแนน 1.51-2.50	อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อย
ช่วงคะแนน 1.00-1.50	อยู่ในเกณฑ์ระดับน้อยที่สุด

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ได้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ (ภาพที่ 1) ที่สามารถนำมาใช้งาน ได้จริงทั้งกับอาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ภาพที่ 1 ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์

2. ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นด้านประสิทธิภาพของการใช้งานระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ จากอาจารย์และนักศึกษาที่ได้ทำการทดลองการใช้งานระบบสารสนเทศ เพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ตารางที่ 2) พบว่า ประสิทธิภาพโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี และมีประสิทธิภาพในการใช้งานด้านความสามารถในการทำงานของระบบอยู่ในเกณฑ์มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 รองลงมา คือ ด้านผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และ ลำดับสุดท้าย คือ ด้านความปลอดภัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพในการใช้ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ

ด้านความต้องการใช้งานของระบบ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความสามารถของระบบในการเพิ่มข้อมูล	4.07	0.86	มาก
ความสามารถในการเรียกใช้งานในระบบฐานข้อมูล	4.24	0.87	มาก
ความสามารถของระบบในการนำเสนอข้อมูล	4.19	0.81	มาก
เฉลี่ยรวม	4.17	0.85	ดี
ด้านความสามารถในการทำงานของระบบ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความถูกต้องของการทำงานระบบในภาพรวม	4.15	0.66	มาก
ความถูกต้องของระบบในการจัดประเภทของข้อมูล	4.27	0.78	มาก
ความถูกต้องของระบบในการเพิ่มข้อมูล	4.15	0.88	มาก
ความถูกต้องของระบบในการนำเสนอข้อมูล	4.44	0.74	มาก
เฉลี่ยรวม	4.25	0.77	ดี
ด้านความสามารถในการใช้งานของโปรแกรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความเหมาะสมในการออกแบบหน้าจอโดยภาพรวม	4.08	0.70	มาก
ความชัดเจนของข้อความที่แสดงบนจอภาพ	4.14	0.75	มาก
ความสะดวกในการเข้าใช้ระบบ	4.24	0.83	มาก
ความน่าใช้ของระบบในภาพรวม	4.25	0.95	มาก
เฉลี่ยรวม	4.18	0.81	ดี

ด้านผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรม	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความเร็วในการแสดงผลจากการเชื่อมโยงเพจ	4.07	0.55	มาก
ความเร็วในการนำเสนอข้อมูล	4.17	0.72	มาก
ความเร็วในการทำงานของระบบในภาพรวม	4.22	0.85	มาก
การเลือกใช้เมนูที่สะดวก และง่ายในทุก Home Page	4.31	0.87	มาก
เฉลี่ยรวม	4.19	0.75	ดี
ด้านความปลอดภัย	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
ความปลอดภัยของการเข้าถึงข้อมูล	3.83	0.94	มาก
การควบคุมให้ใช้งานตามสิทธิ์ผู้ใช้อย่างถูกต้อง	4.03	0.94	มาก
มีระบบรองรับข้อมูลที่ตรงกับความต้องการนำไปใช้ประโยชน์ได้	4.02	0.98	มาก
เฉลี่ยรวม	3.96	0.95	ดี
เฉลี่ยรวมทั้งหมด	4.20	0.7	ดี

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการฐานข้อมูลงานวิจัยรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี สมุทรปราการ สามารถอธิบายผลของระบบทั้ง 5 ด้าน ตามแนวคิดทฤษฎีของ Shelly (2006) เกี่ยวกับการหาประสิทธิภาพสำหรับการวิจัยเชิงทดลองตามแนวทางการวิจัยด้านระบบสารสนเทศโดยใช้วิธีแบบสื่อบ็อกซ์ เทสต์ติ้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐชนันท์ เสริมศรี (2561) การพัฒนาระบบประเมินนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผ่านอินเทอร์เน็ต สำหรับครูพี่เลี้ยง โรงเรียนในสังกัดจังหวัดสมุทรปราการ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรวัฒน์ ม่วงนาค (2566) การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บข้อมูลออนไลน์ เพื่อการบริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ซึ่งทำให้การวิจัยครั้งนี้ ได้ผลดังต่อไปนี้

1. การประเมินด้านความต้องการใช้งานของระบบโดยประเมินจากอาจารย์และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีประสิทธิภาพของระบบฯ อยู่ในระดับมาก ทั้งในด้านความสามารถการล็อกอินของแต่ละระดับผู้ใช้งานระบบความสามารถในการแสดงผลข้อมูล ซึ่งทำให้

ระบบฯ สามารถช่วยให้อาจารย์และนักศึกษา ศึกษาค้นหาและดูข้อมูลรายงานวิจัยและอัปโหลดงานวิจัยได้สะดวก และรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2. การประเมินด้านความสามารถในการทำงานของระบบโดยประเมินจากอาจารย์และนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีประสิทธิภาพของระบบฯ อยู่ในระดับมากทั้งในด้านความถูกต้องของระบบในการแสดงข้อความเตือนเมื่อทำการไม่ถูกต้องและถูกต้องในการจัดการ เพิ่มลบ แก้ไข และความถูกต้องในการค้นหาข้อมูลตามเงื่อนไขเนื่องจากสามารถแสดงผลลัพธ์ได้ถูกต้อง

3. การประเมินด้านความสามารถในการใช้งานของโปรแกรมโดยประเมินจากอาจารย์และนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ผู้ใช้งานอยู่ในระดับมาก ความง่ายในการใช้งานของระบบฯ มีความง่ายต่อความเข้าใจความเหมาะสมในการจัดวางหน้าจอ เนื่องจากระบบได้ถูกออกแบบให้ดูเรียบง่าย มีการจัดหมวดหมู่ของเนื้อหา และภาษาที่สื่อสารได้เข้าใจสำหรับผู้ใช้งาน

4. การประเมินด้านผลลัพธ์ที่ได้จากโปรแกรมโดยประเมินจากอาจารย์และนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 อยู่ในระดับดี ทั้งในด้านการเข้าสู่ระบบย่อยต่าง ๆ การเข้าถึงข้อมูล และแสดงข้อมูลงานวิจัยได้ถูกต้อง และรวดเร็ว

5. การประเมินด้านความปลอดภัยโดยประเมินจากอาจารย์และนักศึกษา ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ซึ่งมีความความคิดเห็นของประสิทธิภาพในการใช้ระบบฯ อยู่ในระดับมากทั้งด้านการเข้าใช้งานของผู้ใช้แต่ละระดับความปลอดภัยในการเข้าถึงข้อมูลการเตือนเมื่อพบข้อผิดพลาดในการเข้าใช้งาน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

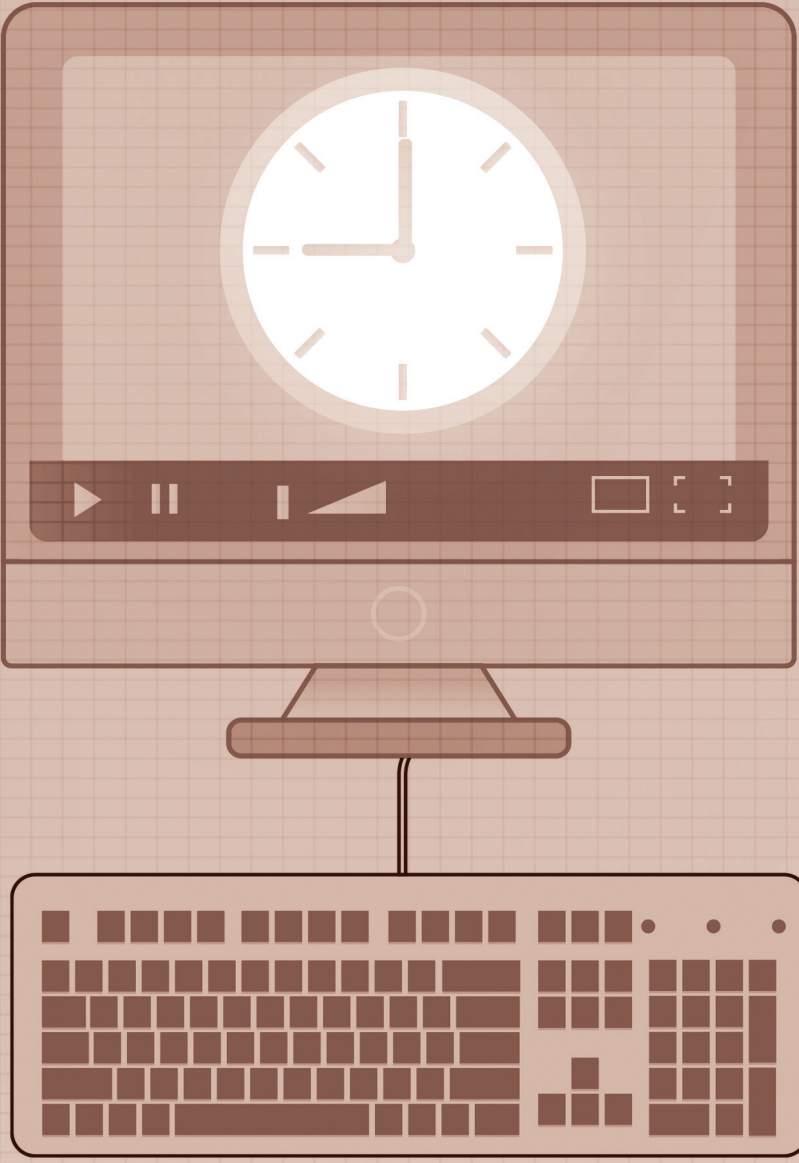
1. ควรปรับปรุงหน้าจอแสดงผลของระบบในส่วนของการค้นหาข้อมูลให้สามารถหาคีย์เวิร์ดในงานวิจัยได้

2. ควรปรับปรุงหน้าจอหลังจากที่ค้นหางานวิจัยแล้วไม่สามารถเข้าไปดูรายละเอียดงานวิจัยได้

3. ควรพัฒนาระบบให้มีความปลอดภัยมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- ณัฐชนัน เสริมศรี. (2561). การพัฒนาระบบประเมินนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูผ่านอินเทอร์เน็ต สำหรับครูพี่เลี้ยง โรงเรียนในสังกัดจังหวัดสมุทรปราการ. **วารสารราชนครินทร์**. 18(1), น. 19 - 28.
- แผนแม่บทเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ฉบับที่ 3) ของประเทศไทย. (2558-2560). **เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร**. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.
- วรุฒน์ ม่วงนาค. (2566). การพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศการจัดเก็บข้อมูลออนไลน์เพื่อการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์เขต 2. **วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง**. 1(3), น. 30 - 41.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- Shelly, G. B. (2006). **Systems analysis and design**. Boston: Massachusetts

การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การกราฟลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยใช้การจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง

ภัทสวา พรหมบุญ^{1*}

มานิตา วันเรียน¹

นิชากร ชุมประมาณ¹

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

*อีเมล: phattharapol.p@dru.ac.th

วันที่รับบทความ: 18 มีนาคม 2567 • วันที่แก้ไขบทความ: 4 มิถุนายน 2567 • วันที่ตอบรับบทความ: 12 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ได้แก่ 1) เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง 2) เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติเรื่องการ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยใช้การจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 48 คน ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากนักเรียนที่มีผลเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ โดยดำเนินการแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ซึ่งได้แก่ กลุ่มทดลองจำนวน 24 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 24 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ 2) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน 3) แบบทดสอบทางการเรียน และ 4) แบบวัดทักษะปฏิบัติ สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน เรื่องการ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงมีค่าเท่ากับ 82.17/83.75 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 2) ผลการเปรียบเทียบจากการวัดทักษะปฏิบัติระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติสรุปได้ว่า กลุ่มทดลองมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 51.29 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.91 และกลุ่มควบคุมมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 45.42 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.09 เมื่อเปรียบเทียบแล้วผลปรากฏว่า ทักษะปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

คำสำคัญ: บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน คอมพิวเตอร์กราฟิก การจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง การกราฟลายเส้น

Development of Computer-Assisted Instruction on Drafting Lines for Mathayomsuksa 4 Students at Ratwinituvarnnabhum School Using Authentic Learning

Phattharapol Prommun^{1*}

Manita Wanrian¹

Nichakorn Chumpraman¹

¹Computer Education Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

*E-mail: phattharapol.p@dru.ac.th

Received: 18 March 2024 • Revised: 4 June 2024 • Accepted: 12 June 2024

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop computer-assisted instruction lessons on drafting lines for Mathayomsuksa 4 students at Ratwinituvarnnabhum School using authentic learning, and 2) to develop practical skills in drafting lines for Mathayomsuksa 4 students through authentic learning. The sample consisted of 48 Mathayomsuksa 4 students selected using purposive sampling from those with below-average academic performance. The students were divided into two groups: an experimental group of 24 students and a control group of 24 students. The tools used in the study included 1) learning management plans, 2) computer-assisted instruction lessons, 3) an academic test, and 4) a practical skills assessment. The statistical methods used for data analysis included mean and standard deviation. The research results showed that 1) the computer-assisted instruction on drafting lines for Mathayomsuksa 4 students using authentic learning had a value of 82.17/83.75, which is higher than the established criterion of 80/80, and 2) the comparison of practical skills between the experimental group, which used computer-assisted instruction, and the control group, which used regular teaching methods, indicated

that the experimental group had a mean score ($\bar{X}$) of 51.29 with a standard deviation (S.D.) of 2.91, while the control group had a mean score ($\bar{X}$) of 45.42 with a standard deviation (S.D.) of 3.09. This comparison revealed that the practical learning skills of the experimental group were higher than those of the control group.

Keyword: computer assisted instruction; computer graphics; authentic learning; drafting

ระบบการศึกษาไทยได้ให้ความสำคัญของการให้วิชาความรู้เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญมากในอนาคต ผู้เรียนทุกคนควรต้องมีความรู้ความสามารถทางการใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อรับความก้าวหน้าที่กำลังจะมาถึง และที่ผ่านมามีการพัฒนาโดยการปฏิรูปการศึกษา เน้นความสำคัญทางด้านการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการการศึกษา ซึ่งผู้เรียนทุกคนควรเรียนวิชาคอมพิวเตอร์ซึ่งคอมพิวเตอร์กราฟิก เป็นรายวิชาหนึ่งที่มีความน่าสนใจ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้เกิดประโยชน์ เกิดความน่าสนใจพัฒนาสิ่งแปลกใหม่ให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีปัจจุบัน และจากปัญหาที่ได้ไปฝึกสอนในการจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 วิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เน้นการจัดการเรียนการสอนแบบการปฏิบัติเป็นส่วนใหญ่ ผู้เรียนไม่เกิดความสนใจในการเรียนเนื่องจากในห้องเรียนมีผู้เรียนจำนวนมากเป็นการยากที่จะทำให้ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้ได้เท่ากัน และในสัปดาห์เรียนโรงเรียนมีกิจกรรมบ่อยครั้ง จึงทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ไม่เต็มที่ ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ต้องการ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองผ่านบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนได้ และนำมากระตุ้นให้ผู้เรียนรู้สึกกระตือรือร้นในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น Blackburn-Morrison (2006, p. 27) ทิศนา ขัมมณี (2545, น. 135) และโกวิท ประวาลพุกษ์ (2532, น. 31) กล่าวในทิศทางเดียวกันว่าแนวคิดสำคัญของวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงเป็นวิธีการที่เน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจากสภาพจริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำ ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง ฝึกการค้นคว้า ฝึกทักษะด้านต่าง ๆ ได้แก่ การคิดการแก้ปัญหาด้วยตนเอง การแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย จุดเด่นของวิธีการจัดการเรียนรู้ก็คือ ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรงและสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใช้ทรัพยากรในการเรียนรู้ ได้แก่ เวลา สถานที่ ภูมิปัญญา และสื่อการเรียนรู้ (แก้วตา เจื่อนาค, 2560, น. 5) ในส่วนของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (computer assisted instruction) เป็นสื่อการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่น่าสนใจที่สามารถช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ได้ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสามารถนำเสนอเนื้อหาความรู้แก่ผู้เรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น สามารถเสนอเรื่องราวที่มีทั้งภาพ เสียง

และภาพเคลื่อนไหวได้พร้อม ๆ กันหรืออย่างใดอย่างหนึ่ง เป็นต้น ทำให้การเรียนการสอน มีความน่าสนใจ ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้แก่ผู้เรียน (บงกช มงคลชัย, 2559, น. 4) ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะเรียน และสนุกสนานกับการเรียนตามแนวคิดของการเรียนรู้ ในปัจจุบัน ที่ว่า “Learning is fun” การเรียนรู้เป็นเรื่องสนุก (ขวัญตา ดิสริยะกุล, 2558, น. 14) นอกจากนี้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถศึกษาบทเรียนด้วยตัวเองได้ โดยไม่จำกัดเวลาโดยไม่ต้องรอครูหรือเข้าชั้นเรียน หากไม่เข้าใจสามารถดูหรือเรียนซ้ำได้ใน บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนให้เข้าใจ และสามารถผ่านไปเรียนบทอื่นได้โดยไม่ต้องรอให้สิ้นสุด บทเรียนนั้น ๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง
2. เพื่อพัฒนาทักษะปฏิบัติเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ ปีการศึกษา 2566 จำนวน 102 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ จำนวน 48 คน ได้มาโดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจงจากนักเรียนที่มีผลการเรียนต่ำกว่า เกณฑ์ และแบ่งเป็นกลุ่มทดลองจำนวน 24 คน กับกลุ่มควบคุมจำนวน 24 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม นำแนวคิดมาจาก Hansen and Hurwitz (1943)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีผลของการประเมินความเหมาะสมในระดับเหมาะสม และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

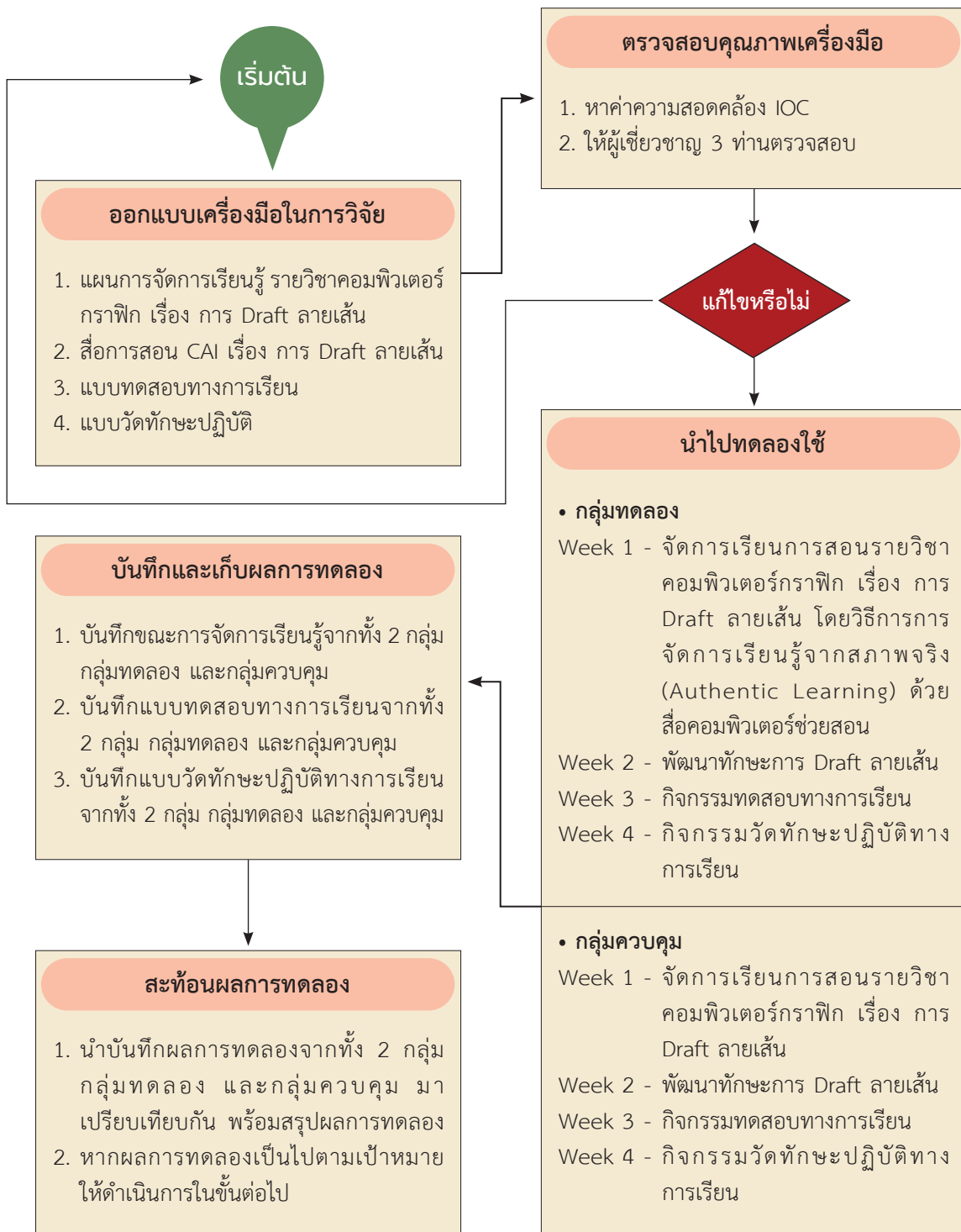
2.2 บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อที่จะนำไปใช้ในการทดลองกับกลุ่มนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งปรากฏว่ามีค่าประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 82.17/83.75 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ, 2556, น. 10) แสดงให้เห็นว่าบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนนี้มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ได้

2.3 แบบทดสอบทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง โดยผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ซึ่งมีผลการประเมินความเหมาะสมในระดับเหมาะสม และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

2.4 แบบวัดทักษะปฏิบัติรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับเหมาะสม และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รายวิชา คอมพิวเตอร์กราฟิก เรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยมีผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบและนำมาหาค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลของการประเมินความเหมาะสมในระดับเหมาะสม และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

4.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบทักษะปฏิบัติรายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง ตรวจสอบและนำมาหาค่าความสอดคล้องของแบบวัดทักษะปฏิบัติจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในการวัดทักษะปฏิบัติของผู้เรียนได้ต่อไป

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. สรุปผลการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน รายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิก เรื่อง การ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.17/83.75 สูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. การเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ โดยกลุ่มทดลอง ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 51.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.91 และกลุ่มควบคุม ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 45.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 3.09 เมื่อเปรียบเทียบผลปรากฏว่า ทักษะปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการ Draft ลายเส้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงเพื่อการหาประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผู้วิจัยใช้สูตรคำนวณหาค่า E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80 และการเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียนสามารถนำไปสู่การอภิปรายผล ดังนี้

1. ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 82.17/83.75 เป็นไปตามเกณฑ์ประสิทธิภาพของบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่ได้กำหนดไว้ คือ 80/80 เนื่องจากผู้วิจัยได้กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้เป็นขั้นตอนอย่างชัดเจน มีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ทดลองใช้งานเพื่อให้เห็นขั้นตอนการทำงานอย่างชัดเจน

2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะปฏิบัติทางการเรียน รายวิชาคอมพิวเตอร์กราฟิกเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริง ระหว่างกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ กับกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ เนื่องจากบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเรื่อง การ Draft ลายเส้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยวิธีการจัดการเรียนรู้จากสภาพจริงที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบไปด้วยเนื้อหาที่ถูกต้องชัดเจน อ่านง่าย มีรูปภาพ และวิดีโอประกอบ มีแบบทดสอบ แบบฝึกหัด ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกที่จะเรียนรู้ได้ตามความสามารถ ความสนใจ ได้ทุกที่ทุกเวลา สามารถทบทวนบทเรียนได้อย่างมีอิสระ ทำให้ผู้เรียนกลุ่มทดลองมีผลทักษะปฏิบัติทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนแบบปกติ ซึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบสภาพจริงตามที่คุณวิจัยได้นำเสนอข้างต้นนั้นมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Prommun, Kantathanawat, Pimdee, and Sukkamart (2022) ที่กล่าวว่า คุณสมบัติของผู้เรียนที่แตกต่างกันออกไปส่งผลถึงผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนซึ่งประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เรียนที่ได้ทำซ้ำ ๆ จากการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมการเรียนจะทำให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางด้านทักษะปฏิบัติเพิ่มขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการใช้สื่อในการจัดการเรียนการสอนเป็นการนำเอาเนื้อหาจากหลักสูตรมาพัฒนาออกมาให้อยู่ในรูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน โดยอาศัยเสียงและวิดีโอประกอบเป็นตัวกระตุ้นความสนใจ ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างเป็นอิสระ ไม่ควรจำกัดเวลาและการวิจัยครั้งนี้ พบว่าถ้าเริ่มจากการสอนเนื้อหาให้เสร็จแล้ว นำบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเป็นสื่อเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ก็จะทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้เรื่องนี้ได้อย่างเข้าใจและแม่นยำมากยิ่งขึ้น
2. ผู้สอนสามารถนำไปสอนซ่อมเสริมสำหรับผู้เรียนที่มีผลการเรียนต่ำ หรือปานกลาง เป็นการเสริมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างอิสระ และทบทวนได้บ่อยครั้งตามความต้องการ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ด้านการพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนควรศึกษารูปแบบการนำเสนอให้ดีขึ้น และเหมาะสมกับผู้เรียน เพราะเป้าหมายสูงสุดที่พัฒนาคือการเรียนรู้ของผู้เรียน และควรจัดกิจกรรมภายในบทเรียนให้มีความหลากหลาย ซึ่งอาจเกิดผลดีต่อนักเรียนมากยิ่งขึ้น
2. ควรศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบอื่น ๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้พัฒนาและสามารถจัดการเรียนการสอนในรูปแบบอื่น ๆ ที่มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น การจัดการเรียนรู้โดยใช้เกมเป็นฐาน (game-based Learning)

เอกสารอ้างอิง

- แก้วตา เจื่อนาค. (2560). การออกแบบการเรียนรู้เพื่อศตวรรษที่ 21. ใน เอกสารประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 9 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม วันที่ 28 - 29 กันยายน 2560. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- โกวิท ปวาลพฤกษ์. (2532). **ศีลธรรมและวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- ขวัญตา ดิสรียะกุล. (2558). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยบูรพา.
- บงกช มงคลชัย. (2559). การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนเพื่อพัฒนาจริยธรรมของเด็กนักเรียน. ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา ชลบุรี.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). **ระบบสื่อการสอน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิตนา แคมมณี. (2545). **รูปแบบการเรียนการสอน ทางเลือกที่หลากหลาย**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Blackburn-Morrison, K.D. (2006). Three case studies of three high school teachers, definitions, beliefs, and implementation practices of inquiry-based science method including barriers to facilitators of successful implementation. **Dissertation Abstracts International**. 66(8), 2817-A.
- Hansen, M.H., & Hurwitz, W.N. (1943). On the theory of sampling from finite populations. **Annals of Mathematical Statistics**. 14(4), pp. 333-362.
- Prommun, P., Kantathanawat, T., Pimdee, P., & Sukkarnart, T. (2022). An integrated design-based learning management model to promote Thai undergraduate computational thinking skills and programming proficiency. **International Journal of Engineering Pedagogy**. 12(1), pp. 75 - 94.

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ

จิระพงศ์ ฉันทพจน์^{1*}

สุภาวดี กันตุ่ม¹

นิชากร โชติ¹

¹ สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

*อีเมล: jirapong.ch@dru.ac.th

วันที่รับบทความ: 18 มีนาคม 2567 • วันที่แก้ไขบทความ: 31 พฤษภาคม 2567 • วันที่ตอบรับบทความ: 12 มิถุนายน 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์ คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ และ 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 37 คน โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ รายวิชาประมวลผลคำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาประมวลผลคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์อยู่ในระดับมากที่สุดโดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

คำสำคัญ: ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาประมวลผลคำ ความพึงพอใจ

Development of Academic Achievement in Word Processing Course Using Bruner's Learning Theory for Mathayomsuksa 1 Students at Ratwinituvarnnabhum School

Jiraphong Chanthaphot^{1*}

Supawadee Kantum¹

Nichakorn Chot¹

¹Computer Education Program, Faculty of Education, Dhonburi Rajabhat University

*E-mail: jiraphong.ch@dru.ac.th

Received: 18 March 2024 • Revised: 31 May 2024 • Accepted: 12 June 2024

Abstract

The objectives of this research are: 1) to compare the academic achievement in the word processing course before and after using Bruner's learning theory of Mathayomsuksa 1 students at Ratwinituvarnnabhum School, and 2) to study the students' satisfaction with the word processing course using Bruner's learning theory. The sample consisted of 37 Mathayomsuksa 1 students at Ratwinituvarnnabhum School, selected by cluster random sampling. The research instruments employed in this study included lesson plans, learning materials for the word processing course, an achievement test, and a satisfaction questionnaire for the word processing course. The data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The research findings indicated that: 1) the students' learning achievement after using Bruner's learning theory was significantly higher than before, at the 0.05 level, and 2) the students' satisfaction with the word processing course using Bruner's learning theory was at the highest level, with a mean score of 4.47 and a standard deviation of 0.40.

Keywords: Bruner's learning theory; academic achievement development; word processing course; satisfaction

การใช้โปรแกรมประมวลผลคำมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการใช้งานคอมพิวเตอร์ในปัจจุบัน โดยช่วยให้ผู้ใช้คอมพิวเตอร์สามารถใช้งานคอมพิวเตอร์ในเรื่องของการทำงานต่าง ๆ ได้ตามต้องการ และด้วยเหตุนี้ ปัจจุบันจึงมีผู้ที่ต้องการใช้งานโปรแกรมประมวลผลคำที่มีใช้กันอย่างแพร่หลาย ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ พนักงาน นักเรียน นักศึกษา หรือแม้แต่ประชาชนทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งโปรแกรม Microsoft Office ที่ประกอบด้วย 4 โปรแกรมหลัก และโปรแกรมที่สำคัญ คือ โปรแกรม Microsoft Word จะเป็นโปรแกรมที่ติดมากับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย เป็นเหตุทำให้ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับโปรแกรมประมวลผลคำนี้ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลของโปรแกรมอย่างละเอียดเพื่อทำความเข้าใจ และให้สามารถใช้งานโปรแกรมนี้ได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น แต่การศึกษาข้อมูลจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาและเก็บข้อมูลสูงมากจนทำให้บางคนไม่มีความสนใจ เกิดความเบื่อหน่ายที่จะศึกษาข้อมูลการใช้งานของโปรแกรมประมวลผลคำ ทำให้ไม่สามารถใช้งานโปรแกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจุบันเนื้อหาสาระการเรียนรู้ของสื่อการสอนโปรแกรมประมวลผลคำจะอยู่ในรูปแบบของหนังสือแบบเรียนเป็นส่วนใหญ่ดังนั้น จึงทำให้ยากลำบากต่อการเรียนรู้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้ผลตามต้องการต่อผู้ที่ต้องการจะศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับการใช้โปรแกรมประมวลผลคำ โดยเฉพาะโปรแกรมหลักคือ Microsoft Word จะเป็นโปรแกรมที่ติดมากับเครื่องคอมพิวเตอร์ด้วย ส่วนใหญ่ล้วนแล้วเป็นโปรแกรมหลักที่นิยมใช้กัน (พรนิภา แก้วมูลมุข และสาวิตรี เปล่งวัน, 2551)

จากการสอนจากเดิมที่เน้นให้ครูเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มาเป็นการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งช่วยให้นักเรียนค้นพบความรู้ต่าง ๆ ได้จากการลงมือปฏิบัติกิจกรรมจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้บูรณาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้บูรณาการเป็นการศึกษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น กล้าคิดกล้าแสดงออกซึ่งเป็นการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง เกิดความพยายามในการสร้างแนวคิด ตั้งสมมติฐาน ทดสอบสมมติฐาน และเผยแพร่ผลที่ได้รับให้ผู้อื่นได้รับรู้ช่วยเสริมสร้างพลังความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้เต็มขีดความสามารถ โดยประยุกต์ใช้หลักการเรียนรู้ด้วยตนเอง เน้นบรรยากาศในการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิด ทุกคนมีโอกาสใช้ความคิดอย่างเต็มศักยภาพ และมีพฤติกรรมที่เหมาะสมในการใช้ชีวิตประจำวันในปัจจุบันและอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (ธวัชชัย ชัยจริยฉายากุล, 2529)

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทักษะการเรียนรู้บูรณาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ ก่อนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทักษะการเรียนรู้บูรณาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทักษะการเรียนรู้บูรณาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ หลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทักษะการเรียนรู้บูรณาการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ อยู่ในระดับมากที่สุด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิจำนวน 2 ห้องเรียน มีจำนวนนักเรียน 80 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 1 ห้องเรียน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม มีจำนวนนักเรียน 37 คน ที่เต็มใจในการเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 3 ชนิดประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ จำนวน 1 แผน เวลา 2 ชั่วโมง โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา IOC (Index of Consistency) ของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า อยู่ในระดับใช้ได้ (IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00) และสามารถนำไปจัดการเรียนการสอนให้กับผู้เรียนได้

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา IOC พบว่าอยู่ในระดับใช้ได้ (IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00) และสามารถนำไปทดสอบกับผู้เรียนได้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ หาความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ด้วยการประเมินความสอดคล้องของเนื้อหา IOC พบว่าอยู่ในระดับใช้ได้ (IOC อยู่ในช่วง 0.67-1.00) และสามารถนำไปทดสอบกับผู้เรียนได้

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (experimental research) ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปี การศึกษา 2566 โดยการเลือกแบบวิธีสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม และจับสลากเลือกห้องเรียนมา 1 ห้อง มีจำนวนนักเรียน 37 คน ทดลอง 1 คาบเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง มีวิธีการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1) ชี้แจงวัตถุประสงค์ในแนวทางการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่าง และชี้แจงขั้นตอนการเรียนรายวิชาประมวลผลคำโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ได้เข้าใจอย่างถูกต้อง

2) จัดให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน หลังจากนั้นให้เรียนรายวิชาประมวลผลคำโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ใช้เวลาทดลอง 1 คาบเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

3) เมื่อทดลองเสร็จสิ้นแล้วจึงจัดให้กลุ่มตัวอย่าง ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ คะแนนเต็ม 30 คะแนน และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

4) เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียนจำนวน 37 คน โดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples (บุญชม ศรีสะอาด, 2535) หลังจากนั้นนำคะแนนที่ได้ไปคำนวณหาค่าเฉลี่ย ส่วนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ขั้นตอนในการดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์สถิติพื้นฐานของกลุ่มทดลองโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ t-test แบบ dependent samples

3. วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ โดยใช้แบบประเมินคุณภาพ กำหนดเกณฑ์โดยประกอบด้วยมาตราอันดับ (rating scale) เชิงคุณภาพ 5 ระดับ และมาตราอันดับเชิงประมาณ 5 ระดับ โดยใช้สถิติขั้นพื้นฐานประกอบด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (ไพศาล วรคำ, 2552)

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากแบบทดสอบก่อนเรียน เท่ากับ 10.41 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ 6.78 และคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากแบบทดสอบหลังเรียน เท่ากับ 17.16 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.01 ดังนั้นคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สรุปได้ว่าการจัดการ เรียนการสอนรายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ระดับความพึงพอใจต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำ เรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประมวลผลคำเรื่อง โปรแกรมประมวลผลคำโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ ผู้วิจัยนำประเด็นต่าง ๆ มาอภิปรายผลการวิจัย 2 ประเด็น ดังนี้

1. การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนรายวิชาประมวลผลคำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ ก่อนและหลังใช้การจัดการเรียนรู้แบบทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์เมื่อเปรียบเทียบพบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนรู้โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์ สูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ จิรายุ บริสุทธิ์ และมนัสสินี ใจดี (2563) ศึกษา เรื่อง การพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการใช้งานไมโครซอฟท์เวิร์ดรวมกับการเรียนรู้แบบผสมผสาน เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแสลับ พบว่า 1) บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์เรื่อง การใช้งานไมโครซอฟท์เวิร์ดประกอบด้วยเนื้อหา จำนวน 3 หน่วย บทเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีคุณภาพด้านเนื้อหาด้านเทคนิคและวิธีการอยู่ในระดับมาก และ ประสิทธิภาพเท่ากับ 92.83/80.89 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) คะแนนเฉลี่ย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 3) ความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อบทเรียนอิเล็กทรอนิกส์ และการเรียนรู้แบบผสมผสานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้รายวิชาประมวลผลคำ โดยใช้ทฤษฎี การเรียนรู้รูบรูเนอร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชวินิตสุวรรณภูมิ หลังการเรียนรู้ โดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้รูบรูเนอร์อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด โดยนักเรียนมีความคิดเห็นว่า

การจัดการเรียนการสอนโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้บูรณาการการจัดเนื้อหาวิชาที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน มีความลึกซึ้งซับซ้อน และกว้างขวางออกไปตามประสบการณ์ของผู้เรียน เรื่องเดียวกันอาจสามารถเรียนรู้กันได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ วัฒนา ธิมาชัย (2561) ศึกษาเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรม เรื่องการใช้งานโปรแกรมประมวลผลคำ โดยการใช้รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติ เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้เทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเท่ากับ $84.63/83.78$ 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 3) ดัชนีประสิทธิผลของชุดกิจกรรมมีค่าเท่ากับ 0.6174 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ผู้สอนควรเลือกใช้คำถามเพื่อนำเข้าสู่บทเรียนโดยใช้เป็นคำถามปลายเปิด เพื่อเปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้เข้ามามีส่วนร่วมกับกิจกรรม ช่วยกระตุ้นความคิด และความสนใจของผู้เรียนก่อนเริ่มเล่นเกมการศึกษา โดยคำถามที่ใช้เกี่ยวข้องกับประสบการณ์เดิมของผู้เรียน หรือสิ่งรอบตัวที่พบได้ในชีวิตประจำวันให้มากขึ้น
2. ในแต่ละหน่วยของการเรียนรู้ ควรเพิ่มตัวอย่างสถานการณ์ประจำวันหรือตัวอย่างโครงงานให้ผู้เรียนได้ทดลองทำตาม พร้อมกับผลลัพธ์ของการทดลอง เพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ที่เรียนมาในแต่ละหน่วยมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันหรือสถานการณ์ประจำวันได้
3. มีความยืดหยุ่นของข้อจำกัดด้านเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาเพียงพอที่จะได้คิดแก้ปัญหา พิจารณาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ด้วยตัวเอง ร่วมกันระดมความคิดจากสมาชิกในกลุ่ม รวมถึงมีเวลาได้ร่วมกันสะท้อนถึงความรู้สึกและปัญหาที่พบในระหว่างและหลังเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้ความรู้สึกของตัวเอง และได้เรียนรู้ความรู้สึกของผู้อื่นไปพร้อมกัน

เอกสารอ้างอิง

- จิรายุ บริสุทธิ์ และมนัสสินี ใจดี. (2563). การพัฒนาอิเล็กทรอนิกส์เรื่องการใช้งานไมโครซอฟต์แวร์ร่วมกับ การเรียนรู้แบบผสมผสานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 6 โรงเรียนบ้านหนองแสบ. ใน งานประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 12 (น. 706 - 713). มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- ธวัชชัย ชัยจริยฉายากุล. (2529). **การพัฒนาหลักสูตร: จากแนวคิดสู่ปฏิบัติ**. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พรนิภา แก้วมูลมุข และสาวิตรี เปล่งวัน. (2551). **สื่อการสอนโปรแกรมประมวลผลคำ**. ค้นเมื่อ 10 กุมภาพันธ์ 2567, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/228201>.
- ไพศาล วรคำ. (2552). **การวิจัยทางการศึกษา**. กทม. สิ้นธุ์: ประสานการพิมพ์.
- วัฒนา ธิมาชัย. (2561). การพัฒนาชุดกิจกรรมเรื่อง การใช้งานโปรแกรมประมวลผลคำ โดยการใช้ รูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นทักษะปฏิบัติเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระเทคโนโลยี สารสนเทศและการสื่อสาร กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด**. 12(2), น. 182 -193.

D
R
U
E
d
J

Dhonburi Rajabhat University Education *Journal*

วารสาร
ศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

D h o n b u r i
Rajabhat University

รายละเอียดการส่งบทความตีพิมพ์ในวารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี (Dhonburi Rajabhat University Education Journal: DRUEdJ) มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นสื่อกลางในการเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้องของนักศึกษา อาจารย์ นักวิจัย และนักวิชาการทั่วไป และเพื่อพัฒนาศักยภาพทางวิชาการของบุคลากรทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ตลอดจนแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการและงานวิจัยด้านการศึกษาและสาขาที่เกี่ยวข้อง โดยเปิดรับผลงานวิชาการประเภท บทความวิจัย และบทความวิชาการ สำหรับการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์ภายใต้เงื่อนไขว่าจะต้องไม่เคยเผยแพร่ในวารสารอื่นมาก่อน และบทความที่ได้รับการตีพิมพ์จะมีการตรวจความถูกต้องเหมาะสมจากกองบรรณาธิการและผู้ทรงคุณวุฒิ (peer review)

รูปแบบการเขียนบทความ

1. บทความที่รับพิจารณาตีพิมพ์เป็นบทความภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ โดยมีจำนวนหน้าของเนื้อหาและเอกสารอ้างอิงรวมทั้งสิ้นไม่เกิน 15 หน้า ใช้ตัวอักษร TH Sarabun PSK
2. ข้อปฏิบัติการพิมพ์แต่ละหัวข้อ/ส่วนประกอบ

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
1	ชื่อบทความ	ระบุชื่อบทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 24 พอยท์ชนิดหนา ว่างกึ่งกลางหน้ากระดาษ
2	ชื่อผู้เขียนบทความ	ระบุชื่อผู้วิจัย ผู้ร่วมวิจัย (ถ้ามี) ทุกคนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ ว่างชิดด้านขวา หน้ากระดาษและแบ่งเป็น 2 คอลัมน์
3	สังกัดผู้เขียนบทความ	เขียนไว้ที่เชิงอรรถท้ายหน้าบทความด้วยภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ขนาดตัวอักษร 12 พอยท์ สำหรับอาจารย์ - ระบุตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชา สถานที่ทำงาน อีเมลให้ระบุผู้รับผิดชอบหลักเท่านั้น

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
		สำหรับอาจารย์ - ระบุตำแหน่งทางวิชาการ สาขาวิชา สถานที่ทำงาน อีเมลให้ระบุผู้นิพนธ์หลักเท่านั้น สำหรับนักศึกษา - ระบุนักศึกษาปริญญาโทหรือนักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชา สถาบันการศึกษา อีเมลให้ระบุผู้นิพนธ์หลักเท่านั้น
4	บทคัดย่อ	บทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีความยาวไม่เกิน 300 คำ และมี 1 ย่อหน้าเท่านั้น
5	คำสำคัญ	ระบุคำสำคัญ 3 คำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไว้ท้ายบทคัดย่อ
6	เนื้อหา	• หัวข้อใช้ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ ชนิดหนา วางไว้ชิดขอบซ้ายส่วนรายละเอียดใช้ขนาดตัวอักษร 16 พอยท์ธรรมดา • การเขียนบทความแต่ละประเภทมีรายละเอียดดังนี้ 1. บทความวิจัย ประกอบด้วย 1.1 บทนำ 1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 1.3 สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) 1.4 วิธีดำเนินการวิจัย - ประชากร - เครื่องมือ - การเก็บรวบรวมข้อมูล - การวิเคราะห์ข้อมูล 1.5 สรุปและอภิปรายผลการวิจัย 1.6 ข้อเสนอแนะจากการวิจัย 1.7 เอกสารอ้างอิง 2. บทความวิชาการ ประกอบด้วย 2.1 บทนำ

ที่	หัวข้อ/ส่วนประกอบ	คำอธิบาย
		2.2 เนื้อเรื่อง 2.3 บทสรุป 2.4 เอกสารอ้างอิง
7	ตารางและกราฟ (ถ้ามี)	ตารางที่แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูล
8	รูปภาพ	รูปภาพประกอบให้ส่งต้นฉบับเป็นภาพถ่ายหรือสไลด์ที่มีความคมชัด และส่งจัดไฟล์รูปภาพเป็นนามสกุล Jpeg หรือ Png

3. รูปแบบการเขียนอ้างอิงในเนื้อหาและเอกสารอ้างอิง

3.1 การอ้างอิงในเนื้อหา

การอ้างอิงที่นิยมใช้ในปัจจุบันคือ การอ้างอิงแบบแบบแทรกปนในเนื้อหาหรือการอ้างอิงระบบนาม-ปี (Name-Year System) ทำได้ 2 รูปแบบ แล้วแต่ความเหมาะสมของวิธีการนำเสนอ

รูปแบบที่ 1 อ้างอิงระบบนาม-ปี โดยใส่วงเล็บท้ายข้อความที่อ้างถึง

...ข้อความที่นำมาเขียน... (ชื่อ นามสกุล, ปีที่พิมพ์, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง)

ตัวอย่าง:

การเพิ่มขีดความสามารถให้ท้องถิ่นในการจัดระบบและบริหารจัดการเงินกองทุนของตนเองเป็นการสร้างศักยภาพเพื่อนำไปสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในอนาคต (มณูญ สอนเกิด และคณะ, 2545, น. 9)

มีการเผยแพร่ความคิดเรื่องการควบคุมและการใช้ประโยชน์จากธรรมชาติว่าความแตกต่างระหว่างอารยชนกับคนป่านั้น เกือบจะเทียบได้กับความแตกต่างระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ (McKenzie, 1960, p. 82)

รูปแบบที่ 2 อ้างอิงระบบนาม-ปี โดยใส่ชื่อบุคคลที่อ้างถึงก่อนข้อความที่กล่าวอ้าง

ชื่อ นามสกุล (ปีที่พิมพ์, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง) กล่าวว่า ...ข้อความที่นำมาเขียน...

ตัวอย่าง:

ธีรยุทธ บุญมี (2541, น. 30) กล่าวว่า การบริหารจัดการกองทุนหมู่บ้านจะทำให้เกิดความโปร่งใสความรับผิดชอบและสามารถตรวจสอบได้ดียิ่งขึ้นตามหลักธรรมรัฐ

Parker and Turley (1976, p. 4) จำแนกแหล่งสารนิเทศทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็น 4 ประเภท คือ บุคคล องค์กร วรรณกรรม และบริการสารสนเทศ

หมายเหตุ:

1. ในส่วนชื่อ นามสกุลผู้แต่ง หากผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ใช้เฉพาะ นามสกุลเท่านั้น
2. หากเป็นการอ้างอิงการสัมภาษณ์ให้ใช้คำว่า “สัมภาษณ์” แทน “เลขหน้าที่อ้างอิง” ได้เลย
3. การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าและท้ายข้อความมีดังนี้

ผู้แต่ง 2 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
กมล สุภาคง และวิชัย รัตนพร (2561, น. 7)	(กมล สุภาคง และวิชัย รัตนพร, 2561, น. 7)
Allen and Dewey (1998, p. 158)	(Allen & Dewey, 1998, p. 158)

ผู้แต่ง 3 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
วรรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และ พีระ รัตนพร (2559, น. 8-10)	(วรรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และ พีระ รัตนพร, 2559, น. 8 - 10)
Kate, Miller, and Champbell (1999, pp. 45 - 48)	(Kate, Miller, & Chabpbell, 1999, pp. 45 - 48)

ผู้แต่ง 4-5 คน

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ริภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนาма, และสมชาย งามดี (2560, น. 5 - 7)	(พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ริภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนาма, และสมชาย งามดี, 2560, น. 5 - 7)
Willer, Kate, Wood, Miller, and Martin (2001, pp. 8 - 11)	(Willer, Kate, Wood, Miller, & Martin, 2001, pp. 8 - 11)

ผู้แต่ง 6 คน หรือมากกว่า

การอ้างอิงในเนื้อหาหน้าข้อความ	การอ้างอิงในเนื้อหาท้ายข้อความ
ศรีเพ็ญ สุภาพ และคณะ (2558, น. 10)	(ศรีเพ็ญ สุภาพ และคณะ 2558, น. 10)
Domon et al. (2019, pp. 42 - 45)	(Domon et al., 2019, pp. 42 - 45)

4. การอ้างอิงจากบทคัดย่อให้ระบุอ้างอิงมาจากบทคัดย่อ
5. การอ้างอิงจากเอกสารออนไลน์ ถ้าอยู่ในหน้าเว็บไซต์ไม่ต้องระบุเลขหน้า หากในหน้าเว็บไซต์ที่เป็นไฟล์ PDF ให้ระบุเลขหน้า
6. การอ้างอิงควรอ้างจากเอกสารปฐมภูมิ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

3.2 เอกสารอ้างอิง

รูปแบบการเขียนเอกสารอ้างอิงพร้อมตัวอย่างเอกสารอ้างอิง จำแนกตามประเภทของทรัพยากรสารสนเทศ ดังนี้

3.2.1 หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ . (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์ : สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง:

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2546). การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- Drake, M. A. (2003). **Encyclopedia of Library and Information Science**. (2 nd ed). New York: Marcel Dekker.

3.2.2 หนังสือแปล

ชื่อผู้แต่งดั้งเดิม. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อหนังสือฉบับแปล**. แปลจาก ชื่อเรื่องเดิม โดยชื่อผู้แปล.
(ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง:

สตาร์เลท, อาร์. (2540). **ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับซีดีรอม**. แปลจาก CD-ROM Fundamentals
โดย วัชรโรบล ธีรคุปต์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

3.2.3 บทความในหนังสือ/การประชุม

ชื่อผู้เขียนประจำบท. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ). **ชื่อหนังสือ/
ชื่อการประชุม**. (หน้า เลขหน้า - เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง). (ครั้งที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์:
สำนักพิมพ์.

ตัวอย่าง:

อุกฤษณ์ แพทย์น้อย. (2530). หลักการที่แท้จริงของทฤษฎีสัญญาประชาคม. ใน ธเนศ
วงศ์ยานนาวา (บรรณาธิการ). **รัฐศาสตร์สาร: ปรัชญาและความคิด**. (น. 55 - 75).
กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

ไพฑูรย์ สีนลรัตน์. (2549). การศึกษาไทยในยุคปัจจุบัน. ใน กนกวรรณ สีนสุข (บรรณาธิการ).
รายงานการสัมมนาเรื่องการศึกษาไทยในยุคโลกาภิวัตน์. (น. 12 - 19). กรุงเทพมหานคร:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

3.2.4 บทความในวารสาร

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. **ชื่อวารสาร**. ปีที่ (ฉบับที่), หน้า เลขหน้า -
เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง

ตัวอย่าง:

รัชนิวรรณ วนิชย์ถนอม. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์. **วารสาร
ข้าราชการ**. 50 (2), น. 10 - 24.

Gavin, J. (2005). Alternative strategies for promoting information literacy. **The
Journal of Academic Librarianship**. 31 (4), pp. 352 - 357.

3.2.5 บทความในหนังสือพิมพ์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์, วัน เดือน). ชื่อบทความ. **ชื่อหนังสือพิมพ์**, หน้า เลขหน้า
ที่ใช้อ้างอิง.

ตัวอย่าง:

เพ็ญพิชชา เดียว. (2545, 19 กรกฎาคม). พลิกโฉมมะขามเปียกจากใช้บริโภคมาเป็นครีม
บำรุงผิว. **ไทยรัฐ**, น. 7.

Wassayos Ngarmkham. (2002, July 19). Electronic dictionary accused of breach.
Bangkok Post, p. 5.

3.2.6 วิทยานิพนธ์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). **ชื่อวิทยานิพนธ์**. ระดับวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา คณะ ชื่อมหาวิทยาลัย.

ตัวอย่าง:

ชมพูนุท ยอดยิ่ง. (2551). **กิจกรรมการสอนทักษะการรู้สารสนเทศของครูบรรณารักษ์: กรณี
โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต 1**. รายงาน
การศึกษานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสารสนเทศ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Ponroung, P. (1993). **Factors affecting decision making of groups of production
credit**. Master thesis in Rural Development Management, Graduate
School, KhonKaen University.

3.2.7 ราชกิจจานุเบกษา

ชื่อกฎหมาย. (ปี, วันที่ เดือน). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ ตอนที่, หน้า เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง.

ตัวอย่าง:

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง การแบ่งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. (2542,
12 ตุลาคม). **ราชกิจจานุเบกษา**. เล่มที่ 116 ตอนพิเศษ 79 ง, น. 17 - 18.

3.2.8 พระไตรปิฎก

ชื่อพระไตรปิฎก เล่มที่. (ปีที่พิมพ์). สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์

ตัวอย่าง:

สุตต ขุ. ขุททกปาฐธมมปทคถา สุตตนิปาตา เล่มที่ 25. (2537). กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย.

3.2.9 การสัมภาษณ์

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์. (ปี, วันที่ เดือนที่สัมภาษณ์). สัมภาษณ์. ตำแหน่ง. หน่วยงานที่สังกัดหรือที่อยู่.

ตัวอย่าง:

ปริญญา จินดาประเสริฐ. (2556, 20 สิงหาคม). สัมภาษณ์. อธิการบดี. มหาวิทยาลัยแม่โจ้.
สมควร งามน้ำใจ. (2557, 11 มิถุนายน). สัมภาษณ์. ราษฎร. หมู่บ้านโนนม่วง ตำบลศิลาอำเภอมือง จังหวัดขอนแก่น.

3.2.10 เอกสารออนไลน์

ชื่อผู้แต่งหรือชื่อหน่วยงาน. (ปีที่พิมพ์). ชื่อเรื่อง. ค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปีที่ค้น, จาก URL.

ตัวอย่าง:

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2548). การปรับใช้สมรรถนะในการบริหารทรัพยากรมนุษย์. ค้นเมื่อ 14 ธันวาคม 2552, จาก <http://ocsc.go.th/veform/PDF/competency.pdf>.
Bruce, Christine S. (2004). Information literacy as a catalyst for educational change: A Background paper. Retrieved November 23, 2004, from <http://www.ncils.gov/libinter/infolitconf&meet/papers/bruce-fullpaper.pdf>.

3.2.11 หนังสือพิมพ์ออนไลน์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์, วัน เดือน). ชื่อบทความ. ชื่อหนังสือพิมพ์. ค้นเมื่อ วันที่ เดือน ปีที่ค้น, จาก URL.

ตัวอย่าง:

เปรียญ 10 (นามแฝง). (2560, 20 ธันวาคม). มอง “พระสงฆ์” ในสังคมไทยผ่านภารกิจ 4 กลุ่มใหญ่. **เดลินิวส์**. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.dailynews.co.th/article/616775>.

3.2.12 บทความในวารสารออนไลน์

ชื่อผู้เขียนบทความ. (ปีที่พิมพ์). ชื่อบทความ. ชื่อวารสาร. ปีที่ (ฉบับที่), หน้า เลขหน้า - เลขหน้าที่ใช้อ้างอิง. ค้นเมื่อวันที่ เดือน ปี, จาก URL.

ตัวอย่าง:

ปาริชาติ เสารยะวิเศษ. (2550). การจ้างแหล่งภายนอกดำเนินกิจกรรมของห้องสมุด. **อินฟอร์เมชัน**. 14 (1), น. 60 - 66. ค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2560, จาก <http://ejournal.kku.ac.th/information/article/view/102/113>.

หมายเหตุ:

1. ในส่วนชื่อ นามสกุล หากผู้แต่งเป็นชาวต่างประเทศให้ใช้ นามสกุล, ชื่อต้นและชื่อกลาง เช่น

Buck, P.S.

เคนเนดี้, เจ.เอฟ.

2. ผู้แต่ง 2 คน ให้ใส่ชื่อคนแรกตามด้วย “และ”, “&” เช่น

กฤษฎา เจริญผล และภาวินี ภักดิ์.

Smith, R.D., & Pant, K.M.

3. ผู้แต่ง 3 - 7 คน ให้ใส่ชื่อทุกคน คั่นแต่ละชื่อด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และใส่เครื่องหมาย “&” หรือ “และ” คั่นหน้าชื่อคนสุดท้าย เช่น

พรสิทธิ์ สุธา, พีระ ธิภาพร, สมภพ จันดี, จักรพันธ์ พรหมนา, วรณพร สุขสมาน, สมใจ ศรีกัลยา, และกมล สุภาคง.

Willer, A.R., Miller, E.A., Kate, W., Wood, W.L., Allen, A.V., Martin, C., & Boswell, D.

4. ผู้แต่ง 8 คน หรือมากกว่า 8 คน ให้ใส่ชื่อผู้แต่งหกชื่อแรก ใส่เครื่องหมายจุลภาค (,) เว้นหนึ่งระยะตามด้วยจุดสามจุดแล้วใส่ชื่อผู้แต่งคนสุดท้าย เช่น

กมล สุภาคง, วิชัย รัตนพร, ศรีเพ็ญ สุภาพ, สมชาย งามดี, วิรัตน์ สมใจ, วรณา พิไล, ..., อุบล บุญชู.

Willer, A.R., Miller, E.A., Kate, W., Wood, W.L., Allen, A.V., Martin, C., ..., Champbell, D.

5. การอ้างอิงควรอ้างจากเอกสารปฐมภูมิ เพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือ

6. การอ้างอิงชื่อผู้แต่งและสถานที่ซ้ำไม่ต้องระบุ 8 เคาะหรือ 4 เคาะ ให้ระบุชื่อผู้แต่งและสถานที่ในทุกรายการ